

POD PRZEWODNICTWEM PARTII — DO NOWYCH OSIĄGNIĘĆ!

VII Zjazd PZPR rozpoczął obrady

**Przemówienie Edwarda Gierka
Powitanie delegacji zagranicznych
Referat programowy Biura Politycznego KC
Powołanie Prezydium, Sekretariatu i komisji zjazdowych**

WARSZAWA (PAP) — 8 bm. o godz. 16.00 rozpoczął się w Warszawie VII Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — najwyższe forum kierowniczej siły naszego budującego socjalizmu narodu. VII Zjazd PZPR stanowi wielkie wydarzenie w życiu kraju i całego naszego społeczeństwa. Dokonując wszechstronnego bilansu imponujących osiągnięć naszego narodu w okresie ostatnich 4 lat, w okresie od poprzedniego, VI Zjazdu partii, otwiera on jednocześnie nowy, ważny etap budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego, etap umocnienia socjalistycznych stosunków społecznych, unowocześnienia każdej z dziedzin naszego życia, rozwoju kulturalnego, wzrostu dobro-

Nakreślony przez VI Zjazd PZPR i skorygowany w górę przez I Krajową Konferencję Partyjną, program dynamicznego rozwoju Polski nowocześniejszej, partia konsekwentnie wcielała w życie w ciągu minionych 4 lat. Przy realizacji tego programu pracowała ofiarnie klasa robotnicza, całe społeczeństwo, każdy z nas.

VII Zjazd partii określił, jakie będą dalsze kierunki tego marszu Polski w przyszłość. Jak kontynuując strategię społeczno-ekonomicznego rozwoju jeszcze szybciej rozwijać kraj, podnosić jego poziom, umacniać pozycję Polski socjalistycznej w świecie.

W VII Zjeździe PZPR uczestniczyli ok. 1.800 delegatów-mandatariuszy 2.359 tys. członków i kandydatów partii, najlepszych reprezentantów naszego narodu. Stanowią oni reprezentację wszystkich środowisk; są to ludzie dobrej roboty, najgoręcej zaangażowani w sprawę kraju i we własną pracę — zawodową, polityczną, społeczną.

Trzy miesiące trwała w całym kraju — poprzedzająca VII Zjazd ogólnonarodowa dyskusja nad przedłożonymi przez XVIII Plenum KC PZPR Wytężnymi, określającymi zadania w dziedzinie dalszego socjalistycznego rozwoju Polski. Debata ta stanowiła szeroką partijną i społeczną konsultację przedstawionych w tym dokumencie zadań dalszego rozwoju gospodarczego, rozwoju kraju, umacniania socjalistycznego państwa i pogłębiania demokracji socjalistycznej oraz doskonalenia pracy partyjnej.

Ta gospodarska dyskusja, prowadzona na spotkaniach kierownictwa partii i państwa z przedstawicielami po-

szczególnych środowisk zawodowych, na naradach aktywnych, konferencjach i zebraniach partyjnych — ukazała także przełomowe dla rozwoju kraju znaczenie zadań, które już wykonaliśmy i które wykonamy w całym dziesięcioleciu 1971—1980.

Klasa robotnicza, całe społeczeństwo witają VII Zjazd w poczuciu dobrze spełnionego obowiązku, pełnej satysfakcji z ogromnych dokonań, z taką dumą teraz bilansowanych. Witają Zjazd świadomi również nowych zadań, jakie zawarte zostaną w uchwałach zjazdowych. Świadomi są przy tym szans i możliwości, jakie w realizacji zadań, stojących przed krajem i narodem wynikają z naszej przynależności do wspólnoty socjalistycznej, z bliskich, braterskich więzów łączących nas z Krajem Rad i innymi krajami socjalistycznymi.

Ekipa sprawozdawców PAP relacjonuje z sali obrad VII Zjazdu:

Miejscom plenarnych obrad VII Zjazdu PZPR jest Sala Kongresowa Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie.

Od godziny 15 sala zapelniała się — w fotelach zajmowali miejsca delegaci, grupowani według swych regionów.

Na podium — pęk czerwonych i biało-czerwonych sztandarów. Obok nich napis: „VII Zjazd PZPR”. Obok — wielkie popiersie Lenina. Z lewej strony wielki bukiet biało-czerwonych kwiatów. Po przeciwnej stronie, wokół balkonów, widniały hasła: „Przewodniczący delegacji zagranicznych (od lewej): Janos Kadar, Todor Żiwkowi, Leonid Breżniew i Edward Gierk. CAF — Langda — telefeto

O godz. 16.00 wchodzi na salę, witani długotrwale o-

wają, członkowie kierownictwa partii: Edward Gierk, Henryk Jabłoński, Piotr Jaroszewicz, Edward Babuch, Mieczysław Jagielski, Wojciech Jaruzelski, Władysław Krucewicz, Stefan Olszowski, Jan Szydłak, Józef Tejcma, Kazimierz Barcikowski, Zdzisław

Grudziński, Stanisław Kania, Józef Kępa, Stanisław Kowalczyk, Wincenty Kraśko, Jerzy Łukasiewicz, Józef Piłkowski, Andrzej Werblan, Ryszard Frelek, Zdzisław Zandarowski.

Długo nie milną oklaski. Zrywają się okrzyki na cześć partii, jej Komitetu Centralnego, na cześć Edwarda Gierka.

Niezwykle gorąco witana jest delegacja Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego z Leonidem Breżniewem. Rozlegają się okrzyki na cześć bratniego Kraju Rad, partii będącej czołową siłą światowego ruchu komunistycznego i jej przywódcy. Leonid Breżniew zwraca się ku sali, odpowiada na pozdrowienia.

Serdeczną owacją witają zebrani przybyłe na Zjazd delegacje partii komunistycznych i robotniczych oraz przedstawiciele ruchów narodowowyzwoleńczych i postępowych

slaw Grudziński, Stanisław Kania, Józef Kępa, Stanisław Kowalczyk, Wincenty Kraśko, Jerzy Łukasiewicz, Józef Piłkowski, Andrzej Werblan, Ryszard Frelek, Zdzisław Zandarowski.

Długo nie milną oklaski. Zrywają się okrzyki na cześć partii, jej Komitetu Centralnego, na cześć Edwarda Gierka.

Niezwykle gorąco witana jest delegacja Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego z Leonidem Breżniewem. Rozlegają się okrzyki na cześć bratniego Kraju Rad, partii będącej czołową siłą światowego ruchu komunistycznego i jej przywódcy. Leonid Breżniew zwraca się ku sali, odpowiada na pozdrowienia.

Serdeczną owacją witają zebrani przybyłe na Zjazd delegacje partii komunistycznych i robotniczych oraz przedstawiciele ruchów narodowowyzwoleńczych i postępowych

slaw Grudziński, Stanisław Kania, Józef Kępa, Stanisław Kowalczyk, Wincenty Kraśko, Jerzy Łukasiewicz, Józef Piłkowski, Andrzej Werblan, Ryszard Frelek, Zdzisław Zandarowski.

Długo nie milną oklaski. Zrywają się okrzyki na cześć partii, jej Komitetu Centralnego, na cześć Edwarda Gierka.

Niezwykle gorąco witana jest delegacja Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego z Leonidem Breżniewem. Rozlegają się okrzyki na cześć bratniego Kraju Rad, partii będącej czołową siłą światowego ruchu komunistycznego i jej przywódcy. Leonid Breżniew zwraca się ku sali, odpowiada na pozdrowienia.

Serdeczną owacją witają zebrani przybyłe na Zjazd delegacje partii komunistycznych i robotniczych oraz przedstawiciele ruchów narodowowyzwoleńczych i postępowych

slaw Grudziński, Stanisław Kania, Józef Kępa, Stanisław Kowalczyk, Wincenty Kraśko, Jerzy Łukasiewicz, Józef Piłkowski, Andrzej Werblan, Ryszard Frelek, Zdzisław Zandarowski.

slaw Grudziński, Stanisław Kania, Józef Kępa, Stanisław Kowalczyk, Wincenty Kraśko, Jerzy Łukasiewicz, Józef Piłkowski, Andrzej Werblan, Ryszard Frelek, Zdzisław Zandarowski.

Długo nie milną oklaski. Zrywają się okrzyki na cześć partii, jej Komitetu Centralnego, na cześć Edwarda Gierka.

Niezwykle gorąco witana jest delegacja Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego z Leonidem Breżniewem. Rozlegają się okrzyki na cześć bratniego Kraju Rad, partii będącej czołową siłą światowego ruchu komunistycznego i jej przywódcy. Leonid Breżniew zwraca się ku sali, odpowiada na pozdrowienia.

Serdeczną owacją witają zebrani przybyłe na Zjazd delegacje partii komunistycznych i robotniczych oraz przedstawiciele ruchów narodowowyzwoleńczych i postępowych

slaw Grudziński, Stanisław Kania, Józef Kępa, Stanisław Kowalczyk, Wincenty Kraśko, Jerzy Łukasiewicz, Józef Piłkowski, Andrzej Werblan, Ryszard Frelek, Zdzisław Zandarowski.

Długo nie milną oklaski. Zrywają się okrzyki na cześć partii, jej Komitetu Centralnego, na cześć Edwarda Gierka.

Niezwykle gorąco witana jest delegacja Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego z Leonidem Breżniewem. Rozlegają się okrzyki na cześć bratniego Kraju Rad, partii będącej czołową siłą światowego ruchu komunistycznego i jej przywódcy. Leonid Breżniew zwraca się ku sali, odpowiada na pozdrowienia.

Serdeczną owacją witają zebrani przybyłe na Zjazd delegacje partii komunistycznych i robotniczych oraz przedstawiciele ruchów narodowowyzwoleńczych i postępowych

slaw Grudziński, Stanisław Kania, Józef Kępa, Stanisław Kowalczyk, Wincenty Kraśko, Jerzy Łukasiewicz, Józef Piłkowski, Andrzej Werblan, Ryszard Frelek, Zdzisław Zandarowski.

NA ZDJĘCIU: Edward Gierk otwiera obrady. CAF — Zagódnicki — telefeto

Cała Polska na sali obrad

Centralnym wydarzeniem pierwszego dnia obrad VII Zjazdu było wystąpienie I sekretarza Komitetu Centralnego naszej partii — Edwarda Gierka.

Można powiedzieć — pisze dziennikarz PAP — iż sala Zjazdu była tego dnia całą Polską. Za sprawą głośników radiowych i telewizyjnych znajdowały się w niej setki tysięcy robotników i rolników, inżynierów i techników, kobiet i mężczyzn, przedstawicieli wszystkich pokoleń i wszystkich środowisk.

Skupili ich zainteresowanie sprawami kraju, świadomość, że tam, na sali obrad Zjazdu partii wyczuwa się wizja silniejszej, samodzielniej, bardziej liczącej się w świecie Polski, pragnienie uzyskania odpowiedzi, jak będzie kształtował się dalszy rozwój kraju, czego oczekiwać może każda polska rodzina w zakresie tego, co dotyczy o jej poziomie bytu i życia, co zamierza uczynić partia, aby przyspieszyć rozwój tych wszystkich tendencji i procesów, które zapoczątkowane uchwałami VI Zjazdu partii, stały się potężną siłą motoryczną, która nie tylko dźwignęła nasz kraj do rzędu najwzrostu rozwiniętych państw świata, lecz również przyniosła odczuwalną poprawę warunków bytu i życia społeczeństwa.

Już pierwsze sygnały z całego kraju, przekazane w poniedziałek wieczorem przez ko-

respondentów PAP świadczyły, że partia może również liczyć na pełne poparcie przedstawionego na VII Zjeździe programu. Ten aplauz i poparcie mają swoje głębokie uzasadnienie w rezultatach całej dotychczasowej polityki partii. To właśnie zwycięstwa przez VI Zjazd strategii stawiającej równanie między rozwojem gospodarczym i społecznym stała się potężną siłą motoryczną, która nie tylko dźwignęła nasz kraj do rzędu najwzrostu rozwiniętych państw świata, lecz również przyniosła odczuwalną poprawę warunków bytu i życia społeczeństwa.

Wyrażona przez Edwarda Gierka wola kontynuowania tej polityki upragnionej przez ko-

respondentów PAP świadczyły, że partia może również liczyć na pełne poparcie przedstawionego na VII Zjeździe programu. Ten aplauz i poparcie mają swoje głębokie uzasadnienie w rezultatach całej dotychczasowej polityki partii. To właśnie zwycięstwa przez VI Zjazd strategii stawiającej równanie między rozwojem gospodarczym i społecznym stała się potężną siłą motoryczną, która nie tylko dźwignęła nasz kraj do rzędu najwzrostu rozwiniętych państw świata, lecz również przyniosła odczuwalną poprawę warunków bytu i życia społeczeństwa.

Wskazując na nasz imponujący dorobek, I sekretarz KC PZPR przypomniał, iż nie przyszedł on łatwo, wymagał rozwiązania licznych problemów i trudności. Nie wszystkim też zostało już zrobione, nie wszystkie potrzeby w pełni zaspokojone.

Stąd też, wysuwając na pierwszy plan jako naczelne zadanie przyszłego pięcioletnia, hasło podniesienia jakości życia i pracy, musimy uczynić wszystko, aby poprawić dyscyplinę społeczną i dyscyplinę pracy, umocnić poczucie odpowiedzialności każdego członka społeczeństwa za powierzone mu zadania.

Musimy więcej troszczyć się o efektywność i jakość produkcji, tworzyć atmosferę sprzyjającą rozwojowi twórczych inicjatyw, właściwych stosunków międzyludzkich. Trochę o wysokiej jakości pracy — wszelkiej i wszędzie — uczynić nakazem najwyższego rządu dla każdego Polaka.

W tym kontekście centralne znaczenie dla realizacji naszych planów i zamierzeń będzie miało zwłaszcza doskonale stosunku do pracy.

„Rzetelna praca własna, szacunek dla pracy innych i dla jej owoców — mówi Edward Gierk z trybuny zjazdowej — stanowi nieodłączną, integralną część socjalistycznej świadomości. Nie ma i nie powinno być innej drogi do osobistego powodzenia materialnego, ani innej podstawy do satysfakcji moralnej i prestiżu społecznego, aniżeli osobista praca i zasługa dla narodu, państwa i socjalizmu”.

Doprowadzenie tej prawdy do świadomości całego społeczeństwa musi stać się jednym z najistotniejszych elementów edukacji narodowej. Ideą socjalizmu — ustroju, który nobilitował pracę — powinni stać się powszechną normą naszego życia, przeniknąć do obyczajów, określać całość zachowań człowieka, jego postawę w działalności publicznej i w życiu prywatnym.

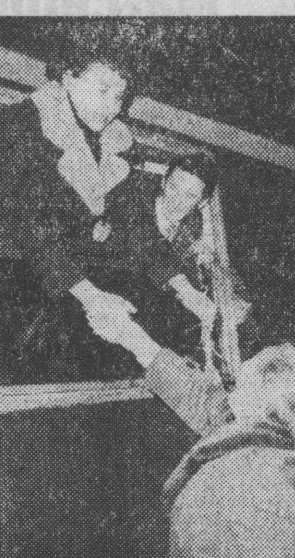
Integralną częścią naszych poczynań powinna stać się również istotna zmiana w tym, co nazywamy nadbudową.

„Nie musimy podkreślać wagi — mówi Edward Gierk na Zjeździe — jaką przywiązujemy do materialnych warunków bytu ludzi pracy. Troska o ich polepszenie, o usuwanie niedostatków, które wciąż jeszcze odczuwamy, zajmuje centralne miejsce w naszym działaniu. Ale płytką byłaby polityka wiążąca pomyślność człowieka wyłącznie z dostatkami materialnymi. Człowiek, aby nazwać swoje życie bogatym i pełnym potrzebuje o wiele więcej. Na wyższym poziomie rozwoju społecznego coraz wyraźniejsze stają się warunki społecz-

ne, które muszą być zaspokojone, aby człowiek mógł w pełni wykorzystać swoje możliwości i przyczynić się do rozwoju państwa i socjalizmu”.

W tym kontekście centralne znaczenie dla realizacji naszych planów i zamierzeń będzie miało zwłaszcza doskonale stosunku do pracy.

Pożegnanie naszych delegatów

NA ZDJĘCIU: pożegnanie delegatów na VII Zjazd partii. Na pierwszym planie delegatka z „Fast” — Wiera Bielicka. Fot. Z. Zarembo

Białystok, godzina 6.10 rano. Sprzed gmachu Komitetu Wojewódzkiego PZPR rusza autokar. Jada nim delegaci na VII Zjazd z woj. białostockiego i łomżyńskiego.

Przed wylądowaniem na ul. Dąbrowskiego autokar się zatrzymuje. Dyrektor Przedsiębiorstwa Robót Drogowych Budownictwa Komunalnego w Białymstoku — Kazimierz Andrzejewski składa meldunek I sekretarzowi KW PZPR, przewodniczącemu delegacji Białostockiej na VII Zjazd — Władysławowi Juszkiewiczowi. Informuje, iż na pięć miesięcy przed terminem oddana została do użytku dwukolowa jezdnia na ul. Dąbrowskiego, najważniejszy element budowanego węzła komunikacyjnego między ul. Polska i Dąbrowskiego. Wzrost ten oddany zostanie do użytku 20 lipca 1976 r. z rocznym wyprzedzeniem. Wartość obiektu wynosi 28 mln złotych.

Przedterminowe zakończenie prac to zasługa załóg głównego wykonawcy — Przedsiębiorstwa Robót Drogowych Bu-

downictwa Komunalnego oraz Plockiego Przedsiębiorstwa Robót Mostowych, Białostockiego Przedsiębiorstwa Instalacji Elektrycznych, Zarządu Zieleni Miejskiej, a także Miejskiego Zarządu Dróg i Mostów.

Meldunek o zobowiązaniach otrzymuje również prezydent Białegostoku — Aleksander Czuch. Autokar z delegatami wjeżdża na otwartą dla ruchu kołowego drugie pasmo jezdni ul. Dąbrowskiego.

Na peronie białostockiego dworca kolejowego delegatów oczekują przedstawiciele białostockich zakładów pracy, instytucji, organizacji młodzieżowych i społecznych. Przybyli: wojewoda białostocki — Zygmunt Sprycha, prezes WK ZSL — Jerzy Grzybozak, przewodniczący WK SD — Zdzisław Pukorski, przewodniczący WK FJN — Stanisław Kudła. Delegaci otrzymują wiele serdecznych życzeń i wiązanek kwiatów. Padają słowa zapewnienia: „Gdy wy będziecie

Cląg dalszy na str. 2

Kraj w pierwszym dniu VII Zjazdu

WARSZAWA (PAP) — Cały kraj żyje wielkim wydarzeniem, jakim jest rozpoczęty w poniedziałek, 8 bm. w Warszawie VII Zjazd PZPR.

Z wielkich zakładów miast i wsi napłynęły tego dnia informacje od korespondentów PAP, świadczące nie tylko o wielkim zainteresowaniu ale także o konkretnym poparciu polityki partii, która na Zjeździe przedstawia program dalszego, dynamicznego rozwoju naszej Ojczyzny. Z tych doniesień dowiadujemy się więc o zaciągnięciu przez załogi fabryk i przedsiębiorstw — „wart zjazdowych” o przyjęciu w szeregach PZPR nowych członków, o podejmowaniu nowych zobowiązań produkcyjnych, dzięki którym wzbogaci się przede wszystkim nasz rynek.

Z dużym zainteresowaniem spotykali się relacje radiowe i telewizyjne o ostatnich przygotowaniach do Zjazdu.

W woj. wrocławskim np. na wartach stanęli przedstawiciele ponad stu zakładów i przedsiębiorstw. W zakładach woj. bielskiego natomiast, warty zaciągnęły głównie młodzież m. in. w fabryce Samochodów Małolitrażowych, i w bielskiej „Belamie”. W przeciwnym krańcu Polski — w Stoczni Gdńskiej im. Lenina, na wartach stanęło ok. tysiąca stoczniowców, przede wszystkim pracujących przy budowie olbrzymiego doku pływającego. Na największej krajowej inwestycji — Huty „Katowice”, na wartach zjazdowych stanęło w poniedziałek ponad 360 zespołów, skupiających blisko 6 tys. osób. Efektem zjazdowych wart są wyniki, liczące się w bilansie naszej gospodarki.

Cląg dalszy na str. 2

Woj. wrocławskim np. na wartach stanęli przedstawiciele ponad stu zakładów i przedsiębiorstw.

W zakładach woj. bielskiego natomiast, warty zaciągnęły głównie młodzież m. in. w fabryce Samochodów Małolitrażowych, i w bielskiej „Belamie”.

W przeciwnym krańcu Polski — w Stoczni Gdńskiej im. Lenina, na wartach stanęło ok. tysiąca stoczniowców, przede wszystkim pracujących przy budowie olbrzymiego doku pływającego.

Na największej krajowej inwestycji — Huty „Katowice”, na wartach zjazdowych stanęło w poniedziałek ponad 360 zespołów, skupiających blisko 6 tys. osób. Efektem zjazdowych wart są wyniki, liczące się w bilansie naszej gospodarki.

Cląg dalszy na str. 2

Cała Polska na sali obrad

Ciąg dalszy ze str. 1

ne i kulturalne: świadomość rozwoju kraju, poczucie społecznej sprawiedliwości i bezpieczeństwa socjalnego, więź społeczna i współuczestnictwo w życiu narodu, dostęp do wiedzy i kultury, zapewnienie opieki nad zdrowiem i dobrych warunków wypoczynku, ochrona i kształtowanie środowiska naturalnego oraz wiele innych czynników”.

Realizacja nakreślonych zadań przynosi dalszy szybki rozwój naszego kraju, wpłynęła na wzrost jego międzynarodowego autorytetu i znaczenia wśród innych.

Działamy aktywnie w społeczności międzynarodowej, wnosząc nasz twórczy wkład w dzieło umocnienia pokoju, odprężenia i

współpracy światowej, że są one niezbędnym warunkiem realizacji naszych zamierzeń.

Nie jesteśmy w tym sami. Edward Gierk wskazał na fundamentalne znaczenie, jakie mają dla nas braterskie więzi łączące naszą partię i państwo z partiami i krajami wspólnoty socjalistycznej.

Umocnianie tych stosunków, rozszerzanie i pogłębianie współpracy gospodarczej, naukowo-technicznej i kulturalnej ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami wspólnoty socjalistycznej ma decydujące znaczenie dla naszego narodu i naszej socjalistycznej ojczyzny, jest jednym z podstawowych warunków umocnienia programu naszego pokolenia: budowy rozwinętego społeczeństwa socjalistycznego w Polsce. (PAP)

JULIUSZ SOLECKI

Artykuł P. Jaroszewicza w „Izwestiach”

MOSKWA (PAP) — W piśmie „Izwestia” ukazał się 8 bm. artykuł członka Biura Politycznego KC PZPR, prezesa Rady Ministrów PRL Piotra Jaroszewicza. Podsumowuje on dorobek Polski w okresie między VI a VII Zjazdem PZPR, podkreślając, że dzięki twórczej pracy narodu osiągnięto ogromne sukcesy we wszystkich dziedzinach. Pomyślnie rozwijał się polski przemysł. P. Jaroszewicz sprzyja procesowi odprężenia na świecie, a jednym z ważnych jego elementów jest czynny udział naszego kraju w procesie integracji gospodarczej krajów RWPG.

Wzrost szeregow FPK

PARYŻ (PAP) — W tygodniku „L'Humanité” podał, że komunistyczny francuski partizanowski 53 rocznicę powstania partii, która przetrwała w trudnych warunkach, w tym roku 100 tys. nowych członków.

80 rocznica urodzin D. Ibarruri

MOSKWA (PAP) — Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego przekazał weteranowi i znanej działaczce hiszpańskiej i międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego, przewodniczącej KP Hiszpanii, Dolores Ibarruri podziwianie z okazji 80 rocznicy urodzin. W piśmie „Izwestia” podał, że Ibarruri została odznaczona radzieckim Orderem Rewolucji Październikowej.

Obrady NATO

BRUKSELA (PAP) — W piątek zebrał się w Brukseli ministerstwo obrony krajów wchodzących w skład Eurogrupy NATO. Organ ten złożył jest z zachodnioeuropejskich członków NATO z wyjątkiem Francji, Portugalii i Islandii. We wtorek i środę w Brukseli obradował biuro Komitetu Planowania Obrony. Natomiast 11 i 12 grudnia br. odbędzie się sesja Rady NATO z udziałem ministrów spraw zagranicznych państw bloku atlantyckiego.

Sprawa Timoru w ONZ

Wojennych armii indonezyjskiej oraz o przywrócenie niezbędnych warunków dla kontynuowania procesu dekolonizacji pod auspicjami ONZ zgodnie z rezolucjami tej organizacji.

Przedstawiciel Portugalii przekazał również Radzie Bezpieczeństwa ONZ deklarację rządu portugalskiego w sprawie wydzierżawienia Timoru oraz stosunków portugalsko-indonezyjskich.

Jednocześnie stały przedstawiciel Indonezji w ONZ Chasani przekazał Radzie Bezpieczeństwa ONZ deklarację rządu indonezyjskiego w sprawie wydzierżawienia Timoru oraz stosunków portugalsko-indonezyjskich.

Rząd portugalski stwierdza w liście, że w dniu 7 bm. lotnicze, morskie i lądowe jednostki indonezyjskich sił zbrojnych zaatakowały wyspę Timor i wyładowały na niej, ostrzelując z dział artylerii pokładowy statek Dili.

Atak wojsk indonezyjskich na wyspę Timor stanowi akt agresji oraz zagrożenie dla pokoju i uniemożliwia realizację prawa do samostanowienia ludności wyspy — stwierdza pismo rządu portugalskiego.

W obecnych warunkach rząd portugalski nie może zapewnić pokoju na wyspie, jak również pokojowej realizacji procesu dekolonizacji Timoru zgodnie z Kartą NZ i rezolucjami ONZ.

Rząd portugalski zwraca się do Rady Bezpieczeństwa o podjęcie kroków zapewniających wstrzymanie działań

LONDYN (PAP) — Policja otoczyła jedno z mieszkań w centrum Londynu, gdzie przebywa 4 terrorystów, prawdopodobnie związanych z Irlandzką Armią Republikańską, którzy wdarli się tam w sobotę wieczorem. Terrorysty zatrzymali w charakterze zakładników lokatorów mieszkań. 54-letniego Johna Matthews i jego żonę, Sheila

Ciąg dalszy ze str. 1

runków dalszego, socjalistycznego rozwoju kraju w następnym 5-leciu — stwierdził E. Gierk.

Rozpoczynając obrady VII Zjazdu — powiedział Edward Gierk — skierujemy naszą myśl ku tym towarzyszom, których w okresie od VI Zjazdu śmierć wyrwała z naszych szeregów.

Zebrań uczcili chwilą milczenia pamięć wybitnych działaczy partii i członków jej centralnych władz, wymienionych przez I sekretarza KC PZPR, pamięć wszystkich zmarłych członków partii, wszystkich zmarłych robotników, którzy wespół z partią pracowali ofiarnie nad budową socjalistycznej Ojczyzny.

Następnie Edward Gierk powitał przybyłe na Zjazd delegacje partii komunistycznych i robotniczych, przedstawicieli ruchów narodowo-wyzwoleńczych i postępowych ugrupowań frontu antyimperialistycznego, obserwatorów z partii socjalistycznych.

Długotrwałe, gorące oklaski towarzyszyły powitanu delegacji Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, sekretarzem generalnym KC PZPR — Leonidem Breżniewem.

E. Gierk powitał serdecznie przedstawicieli stronnictw socjalistycznych, które wspólnie z partią od 31 lat budują socjalistyczną Polskę — delegację Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego z prezesem NK ZSL — Stanisławem Gucewą oraz delegację Stronnictwa Demokratycznego z przewodniczącym CK SD — Andrzejem Benaszem.

W imieniu Komitetu Centralnego Edward Gierk ogłosił VII Zjazd Polityczny KC PZPR w Katowicach. Zjazd zatwierdził jednomyślnie porządek dzienny i regulamin obrad.

Porządek obrad VII Zjazdu PZPR jest następujący:

1. Referat programowy Biura Politycznego: „O dalszym dynamicznym rozwoju budownictwa socjalistycznego — o wyższą jakość pracy i warunków życia narodu”, który wygłosi I sekretarz KC PZPR Edward Gierk.

2. Referat „Założenia społeczno-gospodarcze rozwoju kraju w latach 1978-1980”, który wygłosi członek Biura Politycznego KC PZPR, prezes Rady Ministrów, Piotr Jaroszewicz.
3. Dyskusja nad sprawozdaniem Komitetu Centralnego PZPR z działalności między VI a VII Zjazdem partii oraz nad wygłoszonymi na Zjeździe referatami.
4. Wybory Komitetu Centralnego i Centralnej Komisji Rewizyjnej.
5. Przyjęcie uchwał Zjazdu.

Z kłosem Kazimierzem Balawajder — I sekretarz KW PZPR w Krośnie przedstawił skon-

Polsko — węgierski projekt

Transeuropejska oś Północ — Południe

GENEWA (PAP) — Korespondent PAP, Jerzy Wańkowicz, pisze:

W Genewie zakończyła się międzynarodowa konferencja poświęcona przyszłej realizacji zgłoszonej przez Polskę, wspólnie z Węgrami, projektu budowy wielkiej transeuropejskiej autostrady Północ — Południe. W konferencji, która odbyła się pod auspicjami Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ i ONZ-owskiego programu Rozwoju (UNDP), obok Polski wzięły udział: Austria, Bułgaria, Czechosłowacja, Grecja, Jugosławia, Rumunia, Turcja, Węgry i Włochy.

Wszystkie państwa uczestniczące w obradach podkreśliły wielkie znaczenie tej inicjatywy, jako praktycznego wyrazu realizacji postanowień Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie w sferze rozwoju wymiany handlowej, turystyki oraz współpracy naukowo-technicznej.

Zapoczątkowana na konferencji międzynarodowa współpraca z udziałem EKG i UNDP, już w obecnym stadium przygotowywanych może zainteresowanym krajom w ustaleniu jednolitego charakterystyki technicznej autostrady na całej trasie jej przebiegu oraz w uzgodnieniu znormalizowanych warunków jej zarządzania i utrzymywania.

W niedziele od rana oddziały policji pieszej, konnej i zmotoryzowanej otoczyły stróżnicę Madrytu oraz dzielnicę Carabanchel, w której znajduje się słynne więzienie o tej samej nazwie, aby nie dopuścić do demonstracji zwolnionej przez obie koalicje antyfrankistowskie. Aresztowano prewencyjnie co najmniej pięćdziesiąt osób podejrzanych o przynależność do partii i organizacji wchodzących w skład demokratycznej Rady Hiszpanii i platformy zbliżenia demokratycznego.

Przywódca komisji robotniczych Marcelino Camacho został aresztowany w chwili, gdy udawał się w niedzielę rano do kościoła po jego zwolnieniu z Carabanchel na podstawie „indultu królewskiego”, który objął działaczy komisji robotniczych zasądzonych w procesie „br 1804”.

Również duchowny katolicki Garcia Salva, skazany w tym samym procesie, znalazł się w więzieniu już w kilkanaście godzin po zwolnieniu z „zakładu karnego” w mieście Zamora, gdzie przebywał skłóca pozostawia-

wyższych władz partyjnych, a także I sekretarza komitetów wojewódzkich partii, będący delegatami na VII Zjazd PZPR.

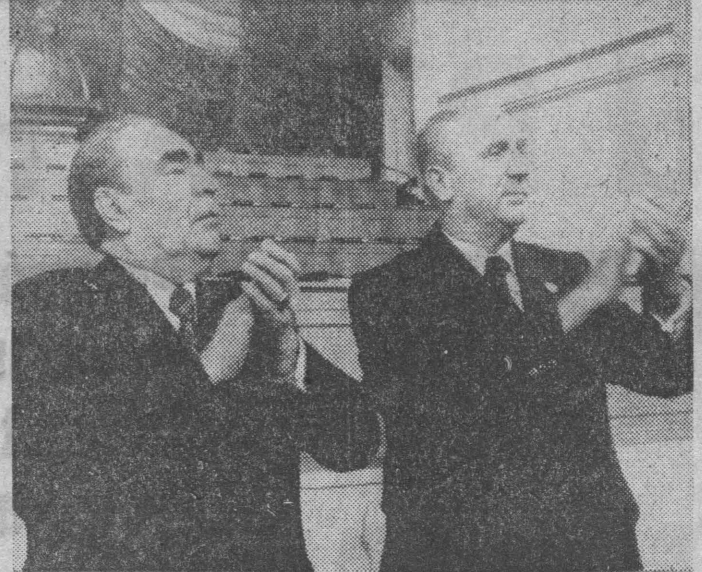
Edward Gierk zaprasza do Prezydium delegację Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego oraz przewodniczących delegacji partii komunistycznych i robotniczych.

I sekretarz KC PZPR zaprasza również do Prezydium Zjazdu przewodniczących delegacji bratnich stronnictw ZSL i SD.

Przewodnictwo obrad obejmują Zdzisław Grudziński —

sultowane wcześniej z delegatami, propozycje składu Sekretariatu Zjazdu oraz zjazdowych komisji: mandatowej, uchwał i rezolucji oraz statutowej. Propozycje Zjazd przyjął jednomyślnie. (Skład Sekretariatu i komisji podajemy oddzielnie).

Owacyjne oklaski i okrzyki „Niech żyje” witają wstępującego na mównicę Edwarda Gierka, który rozpoczyna wygłaszanie referatu programowego Biura Politycznego KC PZPR. „O dalszym dynamicznym rozwoju budownictwa socjalistycznego — o wyższą jakość

VII Zjazd PZPR, LEONID BREŻNIEW I EDWARD GIERK na sali obrad.

CAF — Langda — telefoto

pracy i warunków życia narodu”.

Komitet Centralny wybrany na VI Zjeździe składa sprawozdanie z realizacji przyjętych wówczas uchwał i przedstawia projekt programu dalszego budownictwa socjalistycznego — oświadczył na wstępie E. Gierk. Społeczeństwo nasze żyje dziś lepiej, bardziej dostatnio niż przed 5 laty. Wzrost płać objął wszystkich zatrudnionych w gospodarce ubezpieczonych, wzrosły renty, emerytury i świadczenia społeczne. Towarzyszy temu dynamiczny rozwój produkcji i dostaw rynkowych. Nie ma dziedziny życia, w której w ciągu ostatnich lat nie zaznaczyłby się rozwój, postęp, twórczy ruch naprzód.

4 miliardy kilowatogodzin z „Dolnej Odry”

SZCZECIN (PAP) — Elektrownia „Dolna Odra” koło Gryfina w woj. szczecińskim wyprodukowała 8 bm. 4-miliardową kilowatogodzinę energii elektrycznej. Blisko 2 mld kilowatogodzin energii dostarczono ponadplanowo do krajowego systemu energetycznego. Osiągnięto to dzięki przedterminowemu przekazywaniu bloków do eksploatacji, wcześniej niż uzyskiwaniu przez nie zdolności produkcyjnych. Blok 4, który wyprodukował dotychczas 1.600 mln kilowatogodzin, przekazało do eksploatacji o pół roku wcześniej. Podobnie bloki 2, 3 i 4 oddane wcześniej osiągały zdolność produkcyjną przed planowanymi terminami. Niedawno rozpoczął pracę blok nr V.

Nadodrzański kolos energetyczny stał się równocześnie olbrzymią szansą rozwojową dla pobliskiego Gryfina. Rozwinęto tam budownictwo mieszkaniowe i towarzyszące. Zgodnie z planami załoga „Dolnej Odry” ma otrzymać tutaj do r. 1977 1.200 mieszkań.

Hiszpania

Ponowne aresztowanie Marcelino Camacho

MADRYT (PAP) — Korespondent PAP, Mirosław Ikonowicz, pisze:

W niedziele od rana oddziały policji pieszej, konnej i zmotoryzowanej otoczyły stróżnicę Madrytu oraz dzielnicę Carabanchel, w której znajduje się słynne więzienie o tej samej nazwie, aby nie dopuścić do demonstracji zwolnionej przez obie koalicje antyfrankistowskie. Aresztowano prewencyjnie co najmniej pięćdziesiąt osób podejrzanych o przynależność do partii i organizacji wchodzących w skład demokratycznej Rady Hiszpanii i platformy zbliżenia demokratycznego.

Przywódca komisji robotniczych Marcelino Camacho został aresztowany w chwili, gdy udawał się w niedzielę rano do kościoła po jego zwolnieniu z Carabanchel na podstawie „indultu królewskiego”, który objął działaczy komisji robotniczych zasądzonych w procesie „br 1804”.

Również duchowny katolicki Garcia Salva, skazany w tym samym procesie, znalazł się w więzieniu już w kilkanaście godzin po zwolnieniu z „zakładu karnego” w mieście Zamora, gdzie przebywał skłóca pozostawia-

VII Zjazd PZPR rozpoczął obrady

Przedstawiając kierunki rozwoju kraju w przyszłym 5-leciu, E. Gierk podkreślił, że partia jest zdecydowana kontynuować w tej dziedzinie politykę przyjętą na VI Zjeździe. O godz. 18.45 nastąpiła półgodzinna przerwa w obradach. Po jej zakończeniu, przewodnicząco obrad objął Grzegorz Wojciechowski — weteran ruchu robotniczego.

Edward Gierk kontynuował wygłaszanie referatu. Słowa I sekretarza KC przyjmowane były długotrwale oklaskami. Gorąco przyjmowali też słowa Gierka, że socjalizm jest najlepszą drogą do budownictwa socjalistycznego — o wyższą jakość

jedność, sojusz, braterstwo i głęboką przyjaźń narodów Polski i ZSRR. Na ręce Leonida Breżniewa — Edward Gierk przekazał braterskie pozdrowienia dla komunistów radzieckich, najlepszą życzenia dla całego narodu radzieckiego.

Długo nie milkły oklaski, gdy Edward Gierk zakończył wygłaszanie referatu. Wszyscy zebrani wstali z miejsc, rozlegając okrzyki: „Niech żyje”. Przewodniczącym obradom Grzegorz Wojciechowski serdecznie podziękował przywódcy partii za wygłoszenie referatu programowego.

Na tym zakończył się obrady pierwszego dnia Zjazdu. Zostaną one wznowione we wtorek o godz. 8.30.

Pożegnanie naszych delegatów

Ciąg dalszy ze str. 1

obradować, my wykonamy podwójną pracę.

Dochodziła godzina 6.45. Spikerka — białostockiego węża PKP zapowiada: „Pociągami pociągami z Białegostoku do Warszawy Centralnej udają się na VII Zjazd partii delegaci województw białostockiego i łomżyńskiego. Żegnamy odjeżdżających delegatów, życzymy przyjemnej podróży i owocnych obrad w czasie trwania Zjazdu”. (a)

W Czyżewie jeszcze raz uroczystie i serdecznie pożegnano

wczoraj grupy delegatów — białostocki i łomżyński — udające się rannym pociągiem pociągami na VII Zjazd do Warszawy.

Dziewczeta z Technikum Rolniczego w Marianowie ubrane w stroje kurpiuskie wreczyły wianki i kwiaty przewodniczącym grup delegatów. I sekretarzowi KW PZPR w Białymostku — Władysławowi Juszkiewiczowi i sekretarzowi KW PZPR w Łomży — Stefanowi Zawodni — skłama pomysłnych i owocnych obrad. (z)

Komuniści pozostaną w Rządzie Tymczasowym

Przemówienie A. Cunhala na wiecu w Lizbonie

LIZBONA (PAP) — Korespondent PAP, Mirosław Ikonowicz, pisze:

Sekretarz generalny Portugalskiej Partii Komunistycznej, Alvaro Cunhal, przemawiając na wiecu w Lizbonie oświadczył, iż przedstawiciele Portugalskiej Partii Komunistycznej pozostaną w Rządzie Tymczasowym, aby bronić swobód demokratycznych i innych zdobyczy rewolucji portugalskiej, wywalczonych po 25 kwietnia 1974 r. W ten — pierwszy zwołany w stolicy od czasu wydarzeń z 25 listopada — zgromadził na stołecznym placu corroy kilkadziesiąt tysięcy członków i sympatyków Partii Komunistycznej.

Podczas obradującego od soboty w Aveiro, w północnej Portugalii, pierwszego nadzwyczajnego kongresu Partii Ludowej — Demokratycznej sprawa dalszego udziału komunistów w Rządzie Tymczasowym stała się główną przyczyną głębokich rozbieżności między zwolennikami skrajnie prawicowej linii sekretarza generalnego FPD Francisco Sa Carneiro a „lewicą” tej partii. Ostatnie pod naciskiem opozycji partyjnej Sa Carneiro został zmuszony do zaakceptowania projektu rezolucji stwierdzającej, iż PPD

„godzi się” wejść do rządu, w którym będą zasiadali również komuniści.

Alvaro Cunhal jako główne zadania PPK na obecnym etapie wymienił walkę przeciwko reakcji i groźbie nawrotu faszystów, obronę swobód demokratycznych i takich podstawowych zdobyczy, jak reforma rolna, nacjonalizacja kluczowych gałęzi przemysłu i prawa wywalczone przez klasę robotniczą.

Sekretarz generalny PPK podkreślał, iż główne ataki reakcji skierowane są przeciwko komunistom, masom pracującym i ich organizacji — jednolitej centrali związkowej „Intersindical”, jak również przeciwko lewicy wolnościowej, powiedział: „nie można bronić swobód demokratycznych z pozycji prawicowych, ich obrona jest możliwa jedynie z pozycji lewicy”.

Jednocześnie podkreślił konieczność rozwijania sojuszu z wszystkimi siłami demokratycznymi i antyfaszystowskimi, stwierdzając, że przejawy sektaryzmu w tej dziedzinie wyrządziły duże szkody procesowi rewolucyjnemu w Portugalii.

„Wzywam do współpracy wszystkich sił demokratycznych, a zwłaszcza socjalistów” — zakończył Cunhal.

Wystąpienie prezydenta G. Forda

WASZYNGTON (PAP) — 7 bm. — w 34 rocznicę japońskiego ataku na bazę amerykańskiej marynarki wojennej w Pearl Harbour — prezydent USA, Gerald Ford wygłosił w Honolulu przemówienie na temat amerykańskiej polityki wobec państw azjatyckich. Określając sześć podstawowych zasad tej polityki jako „nową doktrynę Pacyfiku”, G. Ford stwierdził, że zaangażowanie Stanów Zjednoczonych na Pacyfiku wzrosło.

Prezydent USA opowiedział się za normalizacją stosunków amerykańsko-chińskich, jednakże nie podał bliższych szczegółów na temat charakteru, jaki ewentualnie miałyby ona przybrać. Dodał on, iż podczas swych rozmów w Pekinie przekonał się, że istnieje poważne różnice zdań między USA i Chinami.

G. Ford wyraził pogląd, iż zgodnie z szóstym punktem „nowej doktryny Pacyfiku” pokój w Azji wymaga powstania struktury współpracy gospodarczej, będącej odbiciem dążeń wszystkich narodów tego rejonu.

Godzina policyjna w okręgu bejruckim

PARYŻ (PAP) — Minister Spraw Wewnętrznych Libanu Camille Samun zarządził w okręgu bejruckim godzinę policyjną, która obowiązywać będzie przez całą dobę po czwartym od poniedziałku.

Mieszkańcy Bejrutu będą mogli wyjść z domów dopiero we wtorek o godz. 5 rano. Posunięcie to ma umożliwić bezpieczeństwu państwa przywrócenie spokoju w mieście. Starcia zbrojne, które ponownie wybuchły w stolicy Libanu w sobotę rano, spowodowały śmierć co najmniej 110 osób. W związku z sytuacją, na poniedziałek rano zostało zwo-

lane w pałac prezydencki Baabda nadzwyczajne posiedzenie rządu.

Postępowe partie libańskie przeciwstawiły się wprowadzeniu w całym kraju stanu wyjątkowego. Możliwość podjęcia takiego kroku zapowiedział minister Spraw Wewnętrznych Camille Samun. Partie te uważają, że wprowadzenie stanu wyjątkowego oznacza przejęcie władzy przez armię. Sprzeciwiają się one wszelkiej interwencji sił zbrojnych, obawiając się, że doprowadziłoby to do wybuchu wojny domowej w całym kraju.

Kraj w pierwszym dniu VII Zjazdu

Ciąg dalszy ze str. 1

Zjazdu partii. Dotyczą one zarówno podstawowych galei naszego przemysłu jak też wyrobów powszechnego użytku.

Górnicy kopalni „Siemianowice” np. wydobyli przed południem w poniedziałek dodatkowo prawie 200 ton węgla. Załoga kopalni „Młotów” — Czeladź dostarczyła na pierwszy zmianie ponad plan 40 ton „czarnego złota”. Takich przykładów ze śląskich kopalni przytoczyć można wiele.

W SKROCIE

● TOKIO — Sekretarz Stanu USA, Henry Kissinger przeprowadził w niedzielę w Tokio rozmowy z premierem Japonii, Takeo Miki. Poinformował on szefa rządu japońskiego o wynikach wizyt prezydenta USA Geralda Forda w Chinach, Indonezji i na Filipinach. Dokonano również wymiany poglądów na temat sytuacji w Bliskim Wschodzie, oraz między innymi problemów gospodarczych i innych zagadnień.

● BELGIA — W poniedziałek z trzydniową wizytą oficjalną przybył do Belgii premier Czechosłowacji Lubomír Štrougal. W czasie rozmów z przewodniczącym Związku Radzieckiego, a także z członkami Rządu Wykonawczego SFRJ Działem Bieleciem omówił on stosunki dwustronne z uwzględnieniem spraw gospodarczych, a także sytuację międzynarodową.

● DELHI — W poniedziałek w stolicy Indii opublikowano wspólny komunikat indyjsko-banglijski o rozmowach między przedstawicielami obu krajów. Podkreślono, że w nim dążeń Indii i Bangladeszu do pogłębienia przyjaźni i wzajemnej współpracy.

● WASZYNGTON — Prezydent USA, Gerald Ford przybył w poniedziałek rano do Waszyngtonu. W ten sposób zakończył on 10-dniową podróż azjatycką, w czasie której odwiedził Pekin, Jankaję i Manilę. W drodze powrotnej zatrzymał się na krótko na Hawajach.

● MOSKWA — Jak informuje Agencja TASS, w poniedziałek udaje się do Afganistanu z oficjalną przyjaźnią wizytą przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Nikołaj Podgorniy.

● NOWY JORK — W niedzielę zmiały w wieku 78 lat na atak serca jeden z najbardziej słynnych amerykańskich pisarzy, laureat nagrody Pulitzera, Thornton Wilder. Pisarz zmarł po przewiezieniu go do szpitala w New Haven, w stanie Connecticut.

● PRAGA — Światowa Federacja Związków Zawodowych zwróciła się do organizacji związkowych wszystkich państw z apelem o pokolepienie nowej fali prześladowań ludzi pracy i demokratów, rozpętanej przez władze Urugwaju. W oświadczeniu SZZ stwierdza się, że w ostatnim okresie aresztowano w Urugwaju ponad 500 osób. Miejsce pobytu wielu z nich jest nieznane.

● PARYŻ — Na zaproszenie szefa sztabu lotnictwa francuskiego w poniedziałek przybył do Paryża wizyta oficjalna naczelny dowódca lotnictwa wojskowego ZSRR, generał marszałek lotnictwa Paweł Kutachow. Jego wizyta potrwa do 14 bm.

Celem partii jest umocnienie socjalizmu, poprawa życia ludzi pracy i wzrost siły Polski

Przemówienie Edwarda Gierka otwierające obrady VII Zjazdu PZPR

TOWARZYSZE DELEGACI! SZANOWNI GOŚCIE!

VII Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej rozpoczyna swoje obrady. Zbieramy się na naszym Zjeździe po raz siódmy od historycznego Kongresu Zjednoczeniowego i prawie dokładnie w trzydziście lat od Zjazdu Polskiej Partii Robotniczej. Żyliśmy głęboko szacując dla naszych poprzedników, dla bojowników sprawy narodowej i społecznej, twórców i budowniczych Polski Ludowej. Jesteśmy ich spadkobiercami! Wybrani przez naszą bliskość i pół-milionową partię obdarzeni jej najszczytniejszym mandatem — w jej imieniu, w imieniu całego narodu, któremu partia nasza w budowie socjalistycznej Polski przewodzi, radzić będziemy nad najważniejszymi sprawami kraju.

Podstawowym naszym zadaniem jest wydobycie wniosków z doświadczeń partii i narodu w ostatnich latach oraz wytyczenie głównych kierunków dalszego socjalistycznego rozwoju naszego kraju w następnym pięcioletciu. Okres, który upłynął od VI Zjazdu i z którego dziś się rozliczamy, miał pod każdym względem doniosłe znaczenie. Pięć lat temu, przyciągając uwagę i trudności i usuwając ich przyczyny, partia nasza wypracowała strategię rozwoju, której głównym i spójnym celem jest umocnienie socjalizmu, jest poprawa warunków życia ludzi pracy i wzrost siły Polski. Konsekwentna realizacja tej strategii przyniosła wydatny postęp w społeczno-gospodarczym rozwoju kraju, w umocnieniu naszej partii i naszego ludowego państwa.

Dorobek ostatnich lat stanowi zasadnicze wzbogacenie osiągnięć naszego narodu w całym okresie Polski Ludowej, której 30-lecie obchodziliśmy w ubiegłym roku. Kontynuujemy bowiem i rozwijamy dzieło zapoczątkowane historycznym przełomem w losach i życiu narodu, kontynuujemy i rozwijamy generalną linię naszej partii. Jest to linia wierności niezawodnej nauce marksizmu — leninizmu, tworzącej jej stosowania w warunkach naszego kraju.

Na tej podstawie nakreślić będziemy program następnego pięcioletnia. Myślimy, że przed nami jest zapewnienie dalszego wszechstronnego rozwoju socjalistycznej Polski, umocnienie braterskich związków z socjalistyczną wspólnotą, ugruntowanie godnego miejsca naszego Ojczyzny w Europie i świecie.

Świadomości mocnej wiary z ludźmi pracy, ich gorącego poparcia dla polityki partii pozwalają nam programować dalszy rozwój — na miarę wielkich i twórczych sił naszego narodu, na miarę historycznych dokonań jego starszych pokoleń oraz potrzeb i aspiracji młodego pokolenia.

TOWARZYSZE!

Rozpoczynając obrady VII Zjazdu, skierujemy myśl naszą ku tym towarzyszom, którzy w okresie od VI Zjazdu śmierć wyrwały z naszych szeregów. Uczcijmy chwilę milczenia pamięć wybitnych działaczy naszej partii i członków jej centralnych władz: towarzyszy Władysława Ociepki, Edwarda Wasilewskiego, Henryka Stabczyńskiego, Mariana Górnika, Teodora Mikusia; delegatów na VII Zjazd naszej

partii towarzysza Stanisława Walendowskiego; weteranów polskiego ruchu robotniczego, byłych działaczy Komunistycznej Partii Polski, lewicowej Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Partii Socjalistycznej, partii komunistycznych innych krajów: towarzyszy Alfreda Lickiewicza, Franciszka Fiedorowicza, Hilarego Mincę, Stanisława Popławskiego, Piotra Gajewskiego, Franciszka Mazurę, Mariana Mazurę, Konstantego Dąbrowskiego, Jana Izydora, Wacława Komara, Józefa Tkaczewskiego, Józefa Zygmunta Duszyńskiego, Jacka Groszkiewicza, Stanisława Januszewskiego, towarzyszy Marii Jarochowskiej, Stefana Jędrzejewskiego, Michała Kaczorowskiego, Stanisława Łopata, Mariana Minora, Teodora Piotrowskiego, Stanisława Zielińskiego, Stanisława Skibińskiego i wielu innych. Od dzisiaj część wszystkim członkom naszej partii, wszystkim naszym rodakom, którzy wespół z partią pracowali ofiarnie nad budową socjalistycznej Ojczyzny i których dziś nie ma już z nami.

Każdy postęp w rozwoju socjalistycznej Polski jest patriotycznym dziełem wszystkich jej członków i samych. Idąc ciągle naprzód pamiętamy o tej nieustannej sfałszowanej rzeczywistości socjalizmu.

TOWARZYSZE DELEGACI!

W wytyczeniu kierunków dalszego rozwoju naszej Ojczyzny, tak jak zawsze, towarzyszy nam świadomość ideowej jedności, niezmiennej solidarności i przyjaźni, wzajemnego wsparcia bratnich krajów socjalistycznych. Przyjaźń, sojusze i współpraca z nimi, to jedna z kluczowych przesłanek pomyślnego budowy socjalistycznej Polski, której rosnąca siła pomału z kolei potencjału i umacnia pozycję całej socjalistycznej wspólnoty. W starym zacienianiu tego niezachwianego związku nasza partia i nasz naród widzą rejonie dalszych sukcesów wspólnej sprawy socjalizmu i pokoju.

Z największą serdecznością — w imieniu Zjazdu, całej naszej partii i narodu witam delegację Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — członkowie oddziału międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego, partii Lenina. Witam z całego serca sekretarza generalnego KC PZPR, tow. Leonida Breżniewa — przywódcę komunistów radzieckich, serdecznego przyjaciela Polski.

Witam członków delegacji Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego: członka Biura Politycznego KC PZPR, I sekretarza KC Komunistycznej Partii Ukrainy, tow. Władimira Szerbickiego, sekretarza KC PZPR tow. Konstantina Katuszewa, I sekretarza KC Komunistycznej Partii Litwy tow. Petrasa Griskiewiczusa, członków KC PZPR, doradcę sekretarza generalnego KC PZPR tow. Konstantina Rusakowa i ambasadora ZSRR w Polsce tow. Stanisława Pilowitowa.

Niech umacnia się braterstwo naszych partii i narodów!

Witam gorąco:

delegację Komunistycznej Partii Czechosłowacji pod przewodnictwem sekretarza generalnego KC, tow. Gustava Husaka.

delegację Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności pod przewodnictwem I sekretarza KC, tow. Ericha Honeckera.

delegację Węgierskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej pod przewodnictwem I sekretarza KC, tow. Józsefa Kádára.

delegację Bułgarskiej Partii Komunistycznej pod przewodnictwem I sekretarza KC, tow. Todora Żiwkova.

delegację Mongolskiej Partii Ludowo-rewolucyjnej pod przewodnictwem I sekretarza KC, tow. Jumdzagijna Cedenbala.

delegację Rumuńskiej Partii Komunistycznej pod przewodnictwem członka Biura Politycznego Komitetu Wykonawczego, sekretarza KC, tow. Cornelia Burtic.

delegację Komunistycznej Partii Kuby pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, tow. Sergio Del Valle.

delegację Związku Komunistów Jugosławii pod przewodnictwem sekretarza w Komitecie Wykonawczym Prezydium KC, tow. Vojislava Szentici.

delegację Partii Pracujących Wietnamu pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, tow. Nguyen Duy Trinh.

delegację Narodowego Frontu Wyzwolenia Wietnamu Południowego pod przewodnictwem członka Prezydium KC, tow. Nguyen Hun The.

delegację Partii Pracy Korei pod przewodnictwem członka Komitetu Politycznego KC, tow. So Chola.

Z głębokim zadowoleniem witamy na naszym Zjeździe wszystkie delegacje bratnich partii międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego, którego nasza partia jest wiernym oddziałem.

delegację Niemieckiej Partii Komunistycznej pod przewodnictwem przewodniczącego partii, tow. Herberta Miesa.

delegację Francuskiej Partii Komunistycznej pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, tow. Mauricea Vincent.

delegację Włoskiej Partii Komunistycznej pod przewodnictwem sekretarza KC, tow. Ugo Pecchioli.

delegację Komunistycznej Partii Finlandii pod przewodnictwem sekretarza generalnego KC, tow. Arvo Aalto.

delegację Komunistycznej Partii Urugwaju w osobie I sekretarza KC, tow. Rodneya Arismendi.

delegację Libańskiej Partii Komunistycznej w osobie sekretarza generalnego KC, tow. Nicolaasa Chaoui.

delegację Komunistycznej Partii Chile w osobie członka Komisji Politycznej KC, tow. Manuela Cantero.

delegację Komunistycznej Partii Argentyny pod przewodnictwem członka Komitetu Wykonawczego, sekretarza KC, tow. Athosa Favi.

delegację Komunistycznej Partii Austrii pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, tow. Josefa Prosscha.

delegację Komunistycznej Partii Belgii pod przewodnictwem zastępcy przewodniczącego KC, tow. Jean Teriva.

delegację Socjalistycznej Partii Jedności Berlina Zachodniego w osobie zastępcy przewodniczącego partii, tow. Ericha Ziehlera.

delegację Brazylijskiej Partii Komunistycznej.

delegację Postępowej Partii Ludu Pracującego Cypru w osobie członka Biura Politycznego KC, tow. Kyriakosa Christou.

delegację Komunistycznej Partii Danii pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, tow. Villy Fuglanga.

delegację Komunistycznej Partii Ekwadoru w osobie członka Biura Politycznego KC, tow. Gabriela Gonzalo Villalva Coloma.

delegację Komunistycznej Partii Grecji pod przewodnictwem zastępcy I sekretarza KC, tow. Nicolasa Kaloudisa.

delegację Komunistycznej Partii Hiszpanii w osobie członka KC, tow. Manuela Mendi.

delegację Komunistycznej Partii Indii pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, tow. Kalishankera Shukla.

delegację Komunistycznej Partii Indonezji.

delegację Irackiej Partii Komunistycznej pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, tow. Karima Ahmeda.

delegację Komunistycznej Partii Irlandii w osobie członka Narodowego Komitetu Wykonawczego, tow. Johna Nolana.

delegację Komunistycznej Partii Izraela w osobie członka KC, tow. Mashe Siera.

delegację Komunistycznej Partii Kanady w osobie członka Biura Politycznego, sekretarza KC, tow. Bruce Magnusa.

delegację Kongijskiej Partii Pracy pod przewodnictwem członka KC, tow. Laurenta Manna.

delegację Komunistycznej Partii Luksemburgu w osobie przewodniczącego KC, tow. Dominique'a Urbana.

delegację Komunistycznej Partii Malty w osobie sekretarza KC, tow. Paola Agina.

delegację Partii Postępu i Socjalizmu Maroka w osobie członka Biura Politycznego KC, tow. Chonabla Rifi.

delegację Meksykańskiej Partii Komunistycznej w osobie członka Komitetu Wykonawczego KC, tow. Antonio Franco Gutierrez.

delegację Komunistycznej Partii Norwegii pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, tow. Arne Joergensena.

delegację Ludowej Partii Panamy w osobie członka Biura Politycznego KC, tow. Thomasa Lathera.

delegację Peruwiańskiej Partii Komunistycznej pod przewodnictwem członka Komitetu Jedności Narodu, który goszczą dzisiaj na tej sali, zaświadcza o jej wierności myśli patriotycznej, leżącej u podstaw Frontu Jedności. Polska Rzeczpospolita Ludowa, jej rozwój, jej pomyślność jest wspólną sprawą partyjnych i bezpartyjnych — sprawą całego narodu.

W imieniu VII Zjazdu, w chwili rozpoczęcia jego obrad przekazuję gorące pozdrowienia wszystkim członkom Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Wasza ofiarność i oddanie ideom partii — droży towarzysze — jest największym źródłem dotychczasowych dokonań i podstawą gwarancji pomyślnego realizacji uchwał, które Zjazd podejmie!

Słemy gorące pozdrowienia robotnikom, rolnikom i inteligencji, kobietom i młodzieży, całemu polskiemu społeczeństwu. Służąc narodowi, partia nasza najwyższą przywiązuje wagę do jego zaspokojenia wokół programu budowy socjalistycznej Polski.

W imieniu Komitetu Centralnego ogłaszam VII Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej za otwarty.

delegację Komunistycznej Partii Stanów Zjednoczonych w osobie członka Biura Politycznego, sekretarza KC, towarzyszy Betty Smith.

delegację Komunistycznej Partii Wenezueli w osobie członka Biura Politycznego KC, tow. Jorge Santana.

delegację Komunistycznej Partii Wielkiej Brytanii pod przewodnictwem członka Komitetu Wykonawczego KC, tow. Gersika Cohena.

redaktora naczelnego „Problemy Pokoju i Socjalizmu”, tow. Konstantina Zarodowa.

Cieszymy się, że na nasz Zjazd przybyli także przedstawiciele reprezentacji ruchy narodowowyzwoleńczej i postępowego ugrupowania, które wespół z siłami socjalizmu tworzą wielki front antyimperialistyczny.

Witam: przedstawicieli Frontu Wyzwolenia Narodowego Algierii pod przewodnictwem Mohameda Benyahia.

Organizacji Wyzwolenia Palestyny, Partii Socjalistycznego Odrodzenia Arabskiego (BAAS) z Iraku, Partii Socjalistycznego Odrodzenia Arabskiego Syrii.

Radzi jesteśmy, że na naszym VII Zjeździe gościnnie obserwatorów z partii socjalistycznych. Widzimy w tym potwierdzenie zacieśniania się kontaktów między komunistami i socjalistami w walce o pokój i postęp.

Witam obserwatorów z ramienia Belgijkiej Partii Socjalistycznej, Socjalistycznej Partii Chile, Francuskiej Partii Socjalistycznej, Włoskiej Partii Socjalistycznej, Ludowej Partii Socjalistycznej Hiszpanii.

Witam serdecznie przedstawicieli sojuszników stronnictwa, które wspólnie z naszą partią od 31 lat budują Polskę socjalistyczną.

Witam delegację Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego pod przewodnictwem prezesa Naczelnego Komitetu, Stanisława Gucy.

Witam delegację Stronnictwa Demokratycznego pod przewodnictwem przewodniczącego Centralnego Komitetu, Andrzeja Benesza.

Witam wybitnych obywateli bezpartyjnych, działaczy Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu, którzy goszczą dzisiaj na tej sali, zaświadcza o jej wierności myśli patriotycznej, leżącej u podstaw Frontu Jedności. Polska Rzeczpospolita Ludowa, jej rozwój, jej pomyślność jest wspólną sprawą partyjnych i bezpartyjnych — sprawą całego narodu.

W imieniu VII Zjazdu, w chwili rozpoczęcia jego obrad przekazuję gorące pozdrowienia wszystkim członkom Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Wasza ofiarność i oddanie ideom partii — droży towarzysze — jest największym źródłem dotychczasowych dokonań i podstawą gwarancji pomyślnego realizacji uchwał, które Zjazd podejmie!

Słemy gorące pozdrowienia robotnikom, rolnikom i inteligencji, kobietom i młodzieży, całemu polskiemu społeczeństwu. Służąc narodowi, partia nasza najwyższą przywiązuje wagę do jego zaspokojenia wokół programu budowy socjalistycznej Polski.

W imieniu Komitetu Centralnego ogłaszam VII Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej za otwarty.

Prezydium VII Zjazdu

Edward Gierka, Edward Babuch, Henryk Jablonski, Mieczysław Jagielski, Piotr Jaroszewicz, Wojciech Jaruzelski, Władysław Kruczek, Stefan Olszowski, Jan Sydiak, Józef Tejcina, Kazimierz Barcikowski, Zdzisław Grudziński, Stanisław Kania, Józef Kępa, Stanisław Kowalewski, Wincenty Krasko, Jerzy Łukasiewicz, Józef Płukowski, Andrzej Werblan, Ryszard Frelek, Zdzisław Zandarowski.

Edmund Apolinski — dyrektor Państwowego Ośrodka Hodowli Zarodowej w Osowej Sieni, woj. łęczyński; Wiesław Bajon — pracownik naukowy, I sekretarz Komitetu Uczelnianego Politechniki Warszawskiej; Kazimierz Balawader — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Krośnie; Adam Baldys — górnik przydrożny kopalni „Czerwone Zagłębie” w Sosnowcu, woj. katowickie; Zbigniew Bialecki — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Suwałkach; Janusz Brych — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Szczecinie; Józef Buziński — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Białym Białej; Szymon Chybiński — walcownik w Hucie „Warszawa”; Stanisław Cieplik — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Legnicy; Stanisław Ciosek — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Jeleniej Górze; Maria Czenek — koronarka z Fabryki Koronek w Brzozowie, woj. kieleński; Kazimierz Czerwinski — robotnik w Zakładach Przemysłu Gumowego „Stomil” w Krakowie; Danuta Dębicka — ordynator Oddziału Dziecięcego Wojewódzkiego Szpitala Zespołowego w Bydgoszczy; Kazimierz Dobrowolski — starszy monter w węzle PKP w Katowicach; Wit Drapiński — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Przemyśle; Ludwik Drożdż — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Wrocławiu; Jerzy Dudek — ślusarz w elektrowni Piatów, woj. kieleński; Jerzy Dura — I sekretarz Komitetu Gminnego w Olszance, woj. opolskie; Jan Fikus — kapitan żeglugi Wielkiej w Przedsiębiorstwie Usług Rybackich „Gryf” w Szczecinie; Tadeusz Fiszbach — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Gdańsku; Bolesław Franke — byrgadzista w Nadodrzańskich Zakładach Przemysłu Organicznego „Rokita” w Brzegu Dolnym, woj. wrocławskie; Stanisław Gabiński — przewodniczący Zarządu Głównego Związku Socjalistycznej Młodzieży Wielkiej; Maria Gawrzyńska — cerowaczka w Mazowieckich Zakładach Przemysłu Włókiennego „Mazovia” w Tomaszowie Maz.; woj. piotrkowski; Stanisław Gębala — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Tarnowie; Tadeusz Grabowski — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Koninie; Elżbieta Graczyk — pielęgniarka w Szpitalu Wolskim w Warszawie; Jerzy Grochmalicki — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Wałbrzychu; Józef Grygiel — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Częstochowie; Marian Hajduk — instruktor nawigator w Polskich Linjach Lotniczych LOT w Warszawie; Mieczysław Hebda — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w

Zielonej Górze; Zofia Hejna — dziewczarka w Zakładach Dzielarskich we Wrocławiu; Czesław Hernas — górnik w kopalni „1 Maja” w Wodzisławiu, woj. katowickie; Witold Jarosiński — sekretarz Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu; Zenon Jaskowski — I sekretarz Komitetu Zakładowego w Zakładach Przemysłu Metalowego „HCP” w Poznaniu; Józef Jan Jonek — rektor Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach; Władysław Juskiewicz — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Białymostku; Mieczysław Kaczor — zasłużony działacz ruchu robotniczego w Rzeszowie; Franciszek Kaim — wiceprezes Rady Ministrów; Alojzy Karkoska — wiceprezes Rady Ministrów; Eugeniusz Kempa — przewodniczący Zarządu Głównego Ligi Kobiet; Wiktor Kinecki — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Świdnicy; Józefa Kłowska — robotnica w PGR Smogóry, woj. gorzowski; Zenon Klebor — rolnik, wiceprezes Zarządu Głównego Związku Młodzieży Socjalistycznej w Olsztynie; Wojciech Kolatorowicz — I sekretarz Komitetu Zakładowego w Hucie im. M. Nowotki w Ostrowcu Świętokrzyskim, woj. kielecki; Piotr Kompański — górnik kopalni „Pstrawski” w Zabrze, woj. katowickie; Marian Koneczny — artysta — rzeźbiarz, rektor Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie; Bolesław Koperski — I sekretarz Komitetu Łódzkiego; Stanisław Kopytowski — dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Wyróbów Odzieżowych w Radomiu; Henryk Kosciński — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Nowym Sączu; Leon Kotarba — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Rzeszowie; Adam Kowalik — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Tarnobrzegu; Alfred Kowalski — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Pile; Władysław Kozdra — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Koszalinie; Stanisław Kulasa — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Lesznie; Adam Kulpa — rolnik, wiceprezes Zarządu Głównego Związku Młodzieży Socjalistycznej w Kielecku; Józef Kurkowski — przewodniczący Rady Główniej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej; Jerzy Kusiak — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Kaliszu; Zofia Kuźniarek — nauczelnik miasta i gminy Stęszew, woj. poznański; Daria Laskowska — nauczycielka w Liceum Ekonomicznym w Kutnie, woj. płockie; Jadwiga Lewicka — zasłużony działacz ruchu robotniczego w Katowicach; Zdzisław Lubiński — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Łodzi; Józef Łabęda — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Gorzowie; Arkadiusz Łaszczyk — przewodniczący Centralnej Komisji Rewizyjnej; Stanisław Mach — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Stupsku; Józef Majchrzak — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Bydgoszczy; Zdzisław Malicki — dyrektor naczelnego Kombinatu Budowy Maszyn Budowlanych — Huta Stalowa Wola, woj. tarnobrzęski; Jadwiga Mazek — rolniczka, wiceprezes Zarządu Głównego Związku Młodzieży Socjalistycznej w Lublinie; Stanisław Mańdziński — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Zamostcu; Eugeniusz Mileczarek — przewodniczący Zarządu Głównego Związku Studentów Polskich; Jan Mielkowski — przewodniczący Zarządu Głównego Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich; Maria Mileczarek — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Skierniewicach; Stefan Misiaszek — przewodniczący Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej; Tadeusz Misztal — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Olsztynie; Bernard Młodziejewski — górnik w kopalni „Nowa Ruda”, woj. wałbrzyskie; Zygmunt Najdowski — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Toruniu; Stefan Niedzielski — inż. leśnik, dyrektor Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych w Toruniu; Zenon Nowak — ambasador PRL w Moskwie; Alina Obidniak — dyrektor Teatru im. C. K.

Norwida w Jeleniej Górze; Kazimierz Olszewski — wiceprezes Rady Ministrów; Józef Paer — szlifierz w Stoczni Gdańskiej im. Lenina; Władysław Pajek — ślusarz w Fabryce Samochodów Ciężarowych w Starachowicach, woj. kielecki; Czesław Pincaz — rolnik, wiceprezes Zarządu Głównego Związku Młodzieży Socjalistycznej w Poloninie; I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Elblągu; Tadeusz Porebski — rektor Politechniki Wrocławskiej; Władysław Porzycki — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Gdyni; Janusz Prokopiak — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Radomiu; Jerzy Pryma — zasłużony działacz ruchu robotniczego w Łodzi; Tadeusz Pyka — wiceprezes Rady Ministrów; Ireneusz Pyrzyński — major WP, pilot I klasy; Teodor Fyfel — przewodniczący Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Wólce Nurzeckiej, woj. białostockie; Stanisław Składowski — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Piotrkowie Trybunalskim; Adolf Skotupczak — inżynier w Zakładach Chemicznych „Blaichornia” w Kędzierzynie, woj. opolskie; Janina Skowron — nauczycielka, dyrektor Gminnej Szkoły Zbiorczej w Złotkach Kujawskich, woj. bydgoski; Stanisław Słupski — rolnik, wiceprezes Zarządu Głównego Związku Młodzieży Socjalistycznej w Jeleniej Górze; Jerzy Smyczyński — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Ostrołęce; Ryszard Socha — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Białej Podlaskiej; Tadeusz Stasiak — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Sieradzu; Ireneusz Szczęsny — mistrz produkcji w Zakładach Rybnych w Gdańsku; Roman Szebnorn — tokarz w Stoczni Szczecińskiej im. A. Warskiego; Janina Szpytka — I sekretarz Komitetu Zakładowego im. Przewodniczącego Związku Zawodowców im. Gwardii Ludowej w Łodzi; Edward Szymański — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego we Wrocławiu; Eugeniusz Szysz — przewodniczący Państwowej Rady Gospodarki Materialowej; Henryk Swiderski — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Chełmie; Franciszek Tekliński — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Płocku; Kazimierz Tomalak — rolnik, wiceprezes Zarządu Głównego Związku Młodzieży Socjalistycznej; Włodzisław Trębicki — przewodniczący Polskiej Akademii Nauk; Henryka Umiasłowska — nauczycielka, dyrektor Zespołu Szkół Zawodowych CRS w Szczecinie, woj. koszaliński; Jan Urbanczyk — ślusarz w Wytwórni Sprężu Komunikacyjnego w Świdniku, woj. lubelski; Józef Walaszczyk — ślusarz maszynowy w Bielskiej Fabryce Maszyn „Befama” w Bielsku Białej; Janina Włodarska — rolnik w Gremboszowie, woj. tarnowski; Grzegorz Wojciechowski — zasłużony działacz ruchu robotniczego w Warszawie; Jerzy Wojciechowski — nauczyciel Związku Harcerstwa Polskiego; Jerzy Wojtasik — byrgadzista w Hucie im. B. Bieruta w Częstochowie; Ryszard Wojcik — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Lublinie; Stanisław Wróński — redaktor naczelny „Nowych Drog”, prezes ZG Związku Bojowników o Wolność i Demokrację; Tadeusz Wrzeszczyk — wiceprezes Rady Ministrów, przewodniczący Komisji Planowania; Janina Zaleska — robotnica w Zakładach Przemysłu Bawełnianego im. Juliana Marchlewskiego w Łodzi; Aleksander Zarajczyk — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Kielcach; Jerzy Zasada — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Poznaniu; Józef Zawada — górnik w Zakładach Górniczych „Polkowice”, woj. legnickie; Stefan Zawadzinski — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Łomży; Jerzy Ziętek — członek Rady Państwa; Andrzej Zabiński — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Opolu; Zbigniew Znak — dyrektor Przedsiębiorstwa Konstrukcji Stalowych „Mostostal” w Zabrzu, woj. katowickie.

Komisja Uchwał i Rezolucji

Edward Gierka, Edward Babuch, Henryk Jablonski, Mieczysław Jagielski, Piotr Jaroszewicz, Wojciech Jaruzelski, Władysław Kruczek, Stefan Olszowski, Jan Sydiak, Józef Tejcina, Kazimierz Barcikowski, Zdzisław Grudziński, Stanisław Kania, Józef Kępa, Stanisław Kowalewski, Wincenty Krasko, Jerzy Łukasiewicz, Józef Płukowski, Andrzej Werblan, Ryszard Frelek, Zdzisław Zandarowski, Jerzy Arachowski — rolnik ze wsi Miłocze, woj. białostockie; Kazimierz Balawader — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Białym Białej; Stanisław Charasinski — górnik kopalni „Jastrzębie” w Jastrzębiu, woj. katowickie; Stanisław Cieplik — traktorzysta w rolniczym Zakładzie Doświadczalnym, Wyszka, woj. wrocławskie; Stanisław Ciosek — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Jeleniej Górze; Krystyn Dąbrowa — I zastępca kierownika Wydziału Organizacyjnego Komitetu Centralnego; Zdzisław Drewnowski — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Przemyśle; Henryk Ficek — rektor Akademii Górniczo-Hutniczej im. St. Staszica w Krakowie; Zdzisław Fluk — prezydent miasta Sosnowiec, woj. katowickie; Aleksander Gerz — byrgadzista w Innowrocławskich Zakładach Chemicznych, woj. bydgoski; Adam Glazur — minister Budownictwa i Przemysłu Materialnego Budowlanych; Tadeusz Grabowski — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Koninie; Jerzy Grochmalicki — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Wałbrzychu; Krystyna

Harasim — robotnica WSS „Społem” w Ostrołęce, woj. kaliski; Wanda Horbaczewska — pielęgniarka w Wojewódzkim Zespole Ochrony Zdrowia Psychicznego w Lublinie; Franciszek Hyk — elektryk Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego w Opolu; Józef Janek — rolnik z gminy Ksawerów, woj. łódzkie; Włodzisław Janurek — wiceminister, rzecznik prasowy Rządu; Tadeusz Jaroszewski — dyrektor Instytutu Filozofii i Socjologii PAN; Franciszek Kaim — wiceprezes Rady Ministrów; Sylwester Kaliski — minister Szkolnictwa Wyższego, Nauki i Techniki; Stanisław Kamieniarz — spawacz w Fabryce Maszyn Wiertniczych i Górniczych w Gorlicach, woj. nowosądeckie; Alojzy Karkoska — wiceprezes Rady Ministrów; Antoni Karpiak — szper kutrowy w Przedsiębiorstwie Polowów i Usług Rybackich „Barka” w Kolobrzegu, woj. koszaliński; Eugenia Kemparowa — przewodnicząca Zarządu Głównego Ligi Kobiet; Wiktor Kinecki — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w

Siedlech; Henryk Kisiel — minister Finansów; Wiesław Kłimeczak — kierownik Wydziału Pracy Ideowo-Wychowawczej Komitetu Centralnego; Irena Klinek — robotnica z Zakładów Elektrycznych „Unitra-Lamina” w Pleszewie, województwo stołeczne warszawskie; Stanisław Kirsch — nauczycielka ze wsi Paszki Duże, woj. białostockie; Leon Klonica — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Olsztynie; Aleksander Kopeć — minister Przemysłu Maszynowego; Stanisław Kosicki — prezes Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk; Leon Kotarba — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Rzeszowie; Alfred Kowalski — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Pile; Józef Kozdra — komendant wojewódzki MO w Bydgoszczy; Stanisław Król — przewodniczący spółdzielni produkcyjnej „Nowy Świat” w kaliskiej; Jerzy Krzewicki — maszynista dźwigowy parowozowni PKP w Elku, woj. suwalski; Jerzy Kułbicki — minister Oświaty i Wychowania; Anastazy Kula-

szynski — dyrektor kombinatu PGR w Suliszewicach, woj. szczeciński; Jerzy Kulpiński — minister Górniczo i Energetyki; Tadeusz Kunicki — minister Przemysłu Lekkiego; Jerzy Kutniak — redaktor naczelny „Trybuna Robotniczej” w Katowicach; Zdzisław Kuroski — przewodniczący Rady Główniej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej; Włodzisław Lejczak — minister Przemysłu Ciężkiego; Zdzisław Lubiński — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Ciechanowie; Ryszard Łabus — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Włocławku; Henryk Łukasiewicz — I zastępca kierownika Wydziału Ekonomicznego Komitetu Centralnego; Jarema Maciszewski — kierownik Wydziału Nauki i Oświaty Komitetu Centralnego; Ludwik Mańdziński — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Zamostcu; Kazimierz Meck — walcownik Huty „Bierut” w Częstochowie; Józef Miśko — pracownik naukowy Polskiej Akademii Nauk; Zbigniew Michałek —

dyrektor kombinatu PGR w Głubczycach, woj. opolskie; Jan Mielkowski — przewodniczący Zarządu Głównego Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich; Zbigniew Mika — naczelny redaktor „Gazety Zachodniej” w Poznaniu; Mieczysław Mikulski — ślusarz z budowy Huty „Katowice”; Maria Mileczarek — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Skierniewicach; Lucjan Motyka — kierownik Wydziału Kultury Komitetu Centralnego; Władysław Ochota — ślusarz z Zakładów Azotowych w Pulawach woj. lubelskie; Jerzy Olszewski — minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej; Kazimierz Olszewski — wiceprezes Rady Ministrów; Lilianna Ozimina — I sekretarz Komitetu Gminnego w Sitkowie-Nowinach, woj. kielecki; Józef Pajestka — z-ca przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów; Teodor Palimaka — kierownik Wydziału Administracyjnego Komitetu Centralnego; Włodzisław Janurek — wiceminister, rzecznik prasowy Rządu; Wiesław Kłimeczak — kierownik Wydziału Pracy Ideowo-Wychowawczej Komitetu Centralnego; Adam Kowalik — I sekretarz KW w Tarnobrzegu; Jarema Maciszewski — kierownik Wydziału Nauki i Oświaty Komitetu Centralnego; Teodor Palimaka — kierownik Wydziału Administracyjnego

Sekretariat VII Z

O dalszy dynamiczny rozwój budownictwa socjalistycznego — o wyższą jakość pracy i warunków życia narodu

Referat programowy Biura Politycznego wygłoszony przez I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka

I. Wstęp

Komitet Centralny wybrany na VI Zjeździe składa wam, Towarzysze Delegaci, sprawozdanie z realizacji przyjętych wówczas uchwał i przedstawia projekt programu dalszego budownictwa socjalistycznego.

Partia nasza jest sternikiem spraw narodu. Służba narodowi — to nasz najwyższy obowiązek, a jego dobro — to nasz naczeln cel. PZPR jest częścią światowego ruchu komunistycznego i robotniczego, a kraj nasz stanowi nieodłączną część socjalistycznej wspólnoty narodów. Radzi więc jesteśmy z waszą obecnością na Zjeździe — szanowni towarzysze — przedstawiciele bratnich partii marksistowsko-leninowskich, a także szanowni goście z postępowych ugrupowań i ruchów społecznych licznych krajów świata.

W br. polska klasa robotnicza, cały naród polski czuli siedemdziesiąt rocznicę Rewolucji 1905—1907 roku i trzydziestą rocznicę zwycięstwa nad hitlerowskim faszyzmem w II wojnie światowej. W ub. roku obchodziliśmy 30-lecie powstania Polski Ludowej. Wszystkie te wielkie wydarzenia wyrosły z tego samego nurtu ideowego, wyznaczały zasadnicze etapy walki wielu pokoleń Polaków o wolność narodową i społeczną, o socjalistyczną Polskę.

Pełne zwycięstwo sprawy wyzwolenia narodowego i społecznego przyniosło powstanie Polski Ludowej.

Było to zwycięstwo ostateczne i nieodwracalne. Dokonało się na polach bitewnych i w duszy narodu, przeobraziło Polskę i Polaków. Przyniosło pomyślne rozwiązanie podstawowych problemów naszego bytu narodowego. Potwierdziło prawdę, iż droga do wolności Polski prowadzi poprzez klasowy i narodowy sojusz z Krajem Rad.

Źródłem tego zwycięstwa znajdowała się myśl polityczna Polskiej Partii Robotniczej, polskich komunistów i współdziałających z nimi sił demokratycznych, a zwłaszcza lewicy socjalistycznej i ludowej, ideaowa jedność z komunistami radzieckimi, polsko-radzieckie braterstwo broni. Członkami jej twórcami byli ideowi spadkobiercy bohaterów 1905 roku, całej rewolucyjnej i wyzwoleniczej tradycji naszego narodu.

Kierujemy więc dziś słowa uznania i najserdeczniejszej wdzięczności do bohaterów walk o narodowe i społeczne wyzwolenie, do kombatantów wojny przeciw hitleryzmowi, do działaczy naszej partii i całego obozu demokracji polskiej, którzy ustanawiali władzę ludową, do bohaterów pracy lat odbudowy i socjalistycznego uprzemysłowienia kraju.

Przed blisko pięć laty — w bardzo trudnej sytuacji — partia nasza radząc się klasy robotniczej i całego narodu określiła założenia polityki społeczno-ekonomicznej, której przyswajali dwa główne cele: wzrost pomyślności społeczeństwa i wzrost siły Polski.

Politykę tę, rozwiniętą i zaakceptowaną przez VI Zjazd, realizowaliśmy wytrwale i konsekwentnie, używając we wszystkich dziedzinach dobre, znacznie przewyższające założenia, wyniki. Dokonałmy doniosłego postępu na drodze socjalizmu. Słowa partii znalazły pełne potwierdzenie w czynach. Bilansujemy obecnie najbardziej owocne pięć lat w 30-letniej historii Polski Ludowej.

Dziś społeczeństwo nasze żyje lepiej, bardziej dostatnio niż 5 lat temu. Plac realne rosły średniorocznie o 7 proc., czyli 4-krotnie szybciej niż w obu poprzednich pięcioletniach.

Średnia płaca nominalna netto, która w 1970 roku wynosiła 2,235 złotych, sięga obecnie 3,500 złotych. Wzrost płac objął wszystkich zatrudnionych w gospodarce społecznej — przeszło 11 milionów ludzi. Zbliżony do wzrostu płac w gospodarce społecznej był wzrost dochodów chłopów. Na ogólny wzrost dochodów ludzi pracy i ich rodzinłożyły się także: wielki przyrost zatrudnienia, podniesienie rent, emerytur i świadczeń społecznych.

Mamy pełne prawo stwierdzić, że w najważniejszej dziedzinie warunków materialnych ludzi pracy — w dziedzinie wzrostu płac i dochodów realnych — zadania nakreślone w uchwale VI Zjazdu zostały wykonane i przekroczone. Tak wysokiego i powszechnego wzrostu płac i dochodów nie zanotowano w żadnym poprzednim okresie.

Wzrostowi płac i dochodów towarzyszył dynamiczny rozwój produkcji i dostaw towarów rynkowych, 2-krotnie wyższy niż przewidywaliśmy przed czterema laty. Zdecydowanie chroniliśmy — pokonując niemałe trudności — korzystny dla ludzi pracy poziom kosztów utrzymania. Przez całe pięć lat utrzymaliśmy niezmienione ceny podstawowych artykułów żywnościowych.

Dzięki temu nastąpił bezprecedensowy wzrost spożycia żywności, artykułów przemysłowych i usług. Równocześnie jednak wysoki wzrost płac i dochodów oraz bieżący tego konsekwencją wzrost popytu spowodował, że — mimo znacznego zwiększenia produkcji — zaopatrzenie rynku w niektóre artykuły, zwłaszcza w mięso, napotykała nadal na trudności. Widzimy te trudności. Ich przezwyciężenie uważamy za jedno z najważniejszych zadań naszej polityki.

W rezultacie wielostronnych przedsięwzięć i ogromnego wysiłku w upływającym pięcioleciu zostało zbudowanych 1,125 tys. nowych mieszkań o większej powierzchni i wyższym standardzie. Jest to o 183 tys. więcej niż w poprzednim 5-leciu i o 50 tys. więcej niż zakładaliśmy na VI Zjeździe. Podwojona została produkcja cementu, powstało około 100 nowoczesnych fabryk domów i wytwórni elementów prefabrykowanych, rozwinięto i zmodernizowano przedsiębiorstwa budowlane.

Tak więc i w tej, niezwykle ważnej sprawie dokonał się przełom. Z nadzwyczajny wykonaliśmy postanowienia VI Zjazdu, stworzyliśmy perspektywę rozwiązania kwestii mieszkaniowej.

Postęp szczególnie istotny osiągnęliśmy w kształtowaniu lepszych warunków rozwoju rodziny oraz w poprawie sytuacji nisko zarabiających. Unowocześniliśmy ustawodawstwo pracy, znosząc różnice w uprawnieniach społecznych między pracownikami fizycznymi i umysłowymi. Zostały przedłużone płatne urlopy macierzyńskie. Rozszerzono uprawnienia do płatnych zwolnień w celu opieki nad chorym dzieckiem. Utworzony został państwowy fundusz alimentacyjny dla matek samotnych i opuszczonych rodzin. Zwiększono dodatki rodzinne w ogóle, a zwłaszcza dodatki na dzieci kaletkie.

Zbudowano wiele nowych szpitali, przychodni i wiejskich ośrodków zdrowia. Bezpłatna opieka zdrowotna objęła całą ludność rolniczą, to jest 6,5 mln osób. Utworzony został Narodowy Fundusz Ochrony Zdrowia.

W tysiącach zakładów pracy wydawnie poprawiły się warunki pracy, bezpieczeństwo, higiena i estetyka. Duże zna-

czenie ma utworzenie i wprowadzenie we wszystkich dziedzinach gospodarki zakładów funduszy — socjalnego i mieszkaniowego. Szersze są dziś możliwości wypoczynku dla pracowników i ich rodzin. Dwukrotnie wzrosła liczba dzieci i młodzieży korzystających z kolonii i obozów wypoczynkowych.

Zapewniliśmy stopniowe zwiększanie rent i emerytur. Poproszone zostały warunki życia weteranów walk wyzwoleniczych i byłych więźniów hitlerowskich obozów koncentracyjnych.

W roku 1974 wprowadziliśmy 6, a w bieżącym roku 12 dodatkowych dni wolnych od pracy oraz rozszerzyliśmy zakres 4-brygadowego systemu pracy.

Tak więc również w polityce społecznej wykonaliśmy i przekroczyliśmy zadania VI Zjazdu. Mamy prawo stwierdzić: społeczeństwo nasze szerzej i powszechniej korzysta dziś z socjalnych zdobyczy socjalizmu.

Pięćlecie ofiarne i owocne pracy narodu zamykamy dziś 62-procentowym wzrostem dochodu narodowego, 73-procentowym wzrostem produkcji przemysłowej i 23-procentowym wzrostem produkcji rolniczej. Więcej aniżeli podwojono zostały obroty handlu zagranicznego. Znacznie wzrosła wydajność pracy.

W gospodarce narodowej uzyskaliśmy więc dynamikę rozwoju znacznie wyższą niż w poprzednich pięćleciach, wysoko przekroczyliśmy założenia przyjęte na VI Zjeździe.

W rozbudowę i modernizację potencjału gospodarczego Polski zainwestowaliśmy łącznie 1,900 mld zł. Jest to o 450 mld więcej niż planowaliśmy na VI Zjeździe, a o 900 mld, czyli blisko dwa razy tyle, co w poprzednim pięcioleciu. Nigdy jeszcze w naszej historii rozmiary inwestycji nie były tak znaczne.

Wartość majątku narodowego wzrosła o 1,400 mld złotych. Zwiększyło się techniczne uzbrojenie pracy, powstały lepsze warunki do uzyskania wyższej jakości i nowoczesności produkcji, do coraz lepszego zaspokajania potrzeb społecznych.

W gospodarce narodowej powstało prawie 1,900 tys. nowych miejsc pracy, a łącznie z miejscami zwalnianymi przez przechodzących na emeryturę liczbą nowo zatrudnionych wyniosła 3 mln osób. Dziś w naszym kraju czynnych zawodowo jest 17 mln obywateli, to jest połowa ogółu ludności. Jest to wskaźnik aktywności zawodowej najwyższy w naszych dziejach i jeden z najwyższych we współczesnym świecie.

Zapoczątkowana została realizacja reformy oświatowej, mającej na celu upowszechnienie szkoły średniej. Udział nakładów na rozwój nauki zwiększono do 2,5 proc. dochodu narodowego, a II Kongres Nauki Polskiej nakreślił dla niej ambitne zadania.

Rozwinięliśmy instytucje demokracji socjalistycznej, wzbogaciliśmy je o metodę konsultacji społecznych i bezpośrednich kontaktów z ludźmi pracy. Przeprowadziliśmy reformę struktury administracji państwowej, powołaliśmy gminy i nowe województwa. Zbliżyliśmy władzę ludową do podstawowych ogniw życia społecznego i produkcyjnego. Doskonaliliśmy stale metody planowania i zarządzania. Możemy powiedzieć: nie ma dziedzin życia naszego kraju, gdzie w ciągu ostatnich lat nie zaznaczyłyby się rozwój, postęp, tworzenie nowych naprędów.

W procesie dynamicznych przemian społeczno-gospodarczych, w pracy nad umocnieniem socjalistycznej Polski, jej miejsca w Europie i jej znaczenia w świecie — pogłębiła się jedność naszego narodu. Stanowi ona główne źródło naszej siły i podstawową przesłankę dalszego pomyślnego rozwoju socjalistycznej Ojczyzny!

Wielokrotnie w tych latach zwracaliśmy się do klasy robotniczej, do rolników, do inteligencji o pomoc i poparcie, o dodatkową produkcję. Nasze społeczeństwo nigdy nie zawiodło, każdy apel partii i władz państwowych znajdował odpowiedź w czynie, w wartościach materialnych i moralnych.

Skierujemy dziś, Towarzysze Delegaci, w imieniu VII Zjazdu i w imieniu całej naszej partii słowa najwyższego uznania do polskiej klasy robotniczej, do narodu polskiego, których interesy i dążenia partia nasza wyraża.

Osiągnięcia upływającego pięciolecia uzyskane zostały pod kierownictwem naszej partii, jej organizacji i instancji. To nasza partia, wszyscy jej członkowie i kandydaci szli w awangardzie dokonania narodu, przewodzili w pracy, nadawali wysoki rytm życia społeczeństwa. Skierujemy więc dzisiaj w imieniu VII Zjazdu słowa uznania do wszystkich polskich komunistów.

Doniosłym czynnikiem, który umożliwił pomyślną realizację uchwał VI Zjazdu była braterska jedność i współdziałanie, jakie łączą nasz kraj z Krajem Rad i naszą partię z partią Lenina. Ta jedność i współdziałanie były dla nas pomocą i oparciem w chwilach trudnych, we wszystkich wysiłkach zmierzających do przyspieszenia socjalistycznego rozwoju Polski. Będziemy nadal umacniać jedność, przyjaźń i braterstwo komunistów polskich i radzieckich.

Podstawowe zasady realizowanej przez nas polityki są tożsame z kierunkami rozwoju budownictwa socjalistycznego i komunistycznego, które wytyczył XXIV Zjazd KPZR. Są zbieżne z procesem socjalistycznej integracji gospodarczej, z dążeniem do pogłębienia ideowej i politycznej jedności wspólnoty socjalistycznej. Jesteśmy bratnim partiom serdecznie wdzięczni za międzynarodową solidarność i współpracę. Jedność naszych partii, to gwarancja pomyślnego rozwoju całej wspólnoty. Komunistki polscy będą zawsze jej strażą i zawsze ją pogłębiać!

Polityka dynamicznego rozwoju kraju sprawdziła się w praktyce. Będziemy ją więc kontynuować i rozwijać.

Wniosek zasadniczy dla partii i państwa — to umacnianie więzi z klasą robotniczą, chłopami i inteligencją, z całym narodem. Siłę tej więzi unocenia kampania przedzjazdowa. Dyskusja przedzjazdowa dała wyraz pełnego poparcia dla zawartego w Wytężnych Komitetu Centralnego programu oraz wzbogaciła go o liczne cenne propozycje. Z wnikliwością i pieczołowitością wykorzystamy te propozycje.

Klasa robotnicza, wszyscy ludzie pracy udzieliłi Wytężnym Komitetu Centralnego poparcia nade wszystko rzetelną pracą. Zadania ostatniego kwartału bieżącego roku są pomyślnie realizowane, a zobowiązania produkcyjne i czyny społeczne, podjęte w związku z VII Zjazdem, przyczyniają się do tworzenia dobrych warunków startu w nowe pięćlecie.

Dzięki wspólnej pracy narodu mamy dziś mocne podstawy do dalszego budownictwa socjalistycznego, do realizacji programu, który uchwalili nasz VII Zjazd.

gicznym oraz rozbudowa tych gałęzi przemysłu, w których specjalizujemy się i w których mamy największe doświadczenie.

Dotyczy to przede wszystkim przemysłu wydobywczego. Będziemy zwiększać wydobycie węgla kamiennego i brunatnego, siarki, rud miedzi, cynku, ołowiu i innych surowców. Przewidujemy, że wydobycie węgla kamiennego wyniesie w 1980 r. około 200—210 mln ton.

Licząc się w świecie potencjał produkcyjny mamy również w hutnictwie żelaza i metali nieżelaznych. W latach 1976—1980, dzięki naszemu osobistemu zaangażowaniu, towarzysze Breźniew, będziemy mogli w oparciu o radziecką pomoc techniczną, o radzieckie dostawy maszyn i urządzeń kontynuować budowę Huty „Katowice”, która około roku 1980 osiągnie zdolność produkcyjną 9 mln ton stali. Będziemy nadal rozbudowywać Hute im. Lenina oraz modernizować szereg innych zakładów hutniczych. Zakończymy budowę dwu wielkich stalowni elektrycznych w hutach „Zawiercie” i „Nowotko”. W najbliższych latach rozwiną będziemy nadal hutnictwo i przetwórstwo miedzi i aluminium. Kontynuować będziemy również rozbudowę przemysłu okrętowego, rozwijać produkcję kompletnych obiektów przemysłowych, a zwłaszcza cukrowni, fabryk kwasu siarkowego, fabryk płyt drewnopochodnych.

W upływającym pięcioleciu, dzięki poważnym nakładom i modernizacji, nastąpił wydajny postęp w produkcji maszyn budowlanych i drogowych, urządzeń dla energetyki, niektórych typów obrabiarek, środków automatyzacji i innych urządzeń przemysłowych. Dziś stojmy przed zadaniem maksymalnego wykorzystania istniejącego w tych dziedzinach potencjału.

Dla całej naszej gospodarki, a więc również w celu rozwinięcia produkcji nowoczesnych wyrobów rynkowych — wielkie znaczenie ma dalszy rozwój przemysłu elektronicznego.

Będziemy nadal podnosić rolę chemii, jako wielkiego przemysłu narodowego, wykorzystując lepiej własną bazę surowcową.

Zakładamy również wzrost produkcji zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego: 6-krotnie zwiększyć się produkcja automatów pralniczych, a prawie 2-krotnie lodówek. Stawiamy przed przemysłem zadanie zwiększenia produkcji oraz poprawy jakości odbiorników radiowych i telewizyjnych, rozwinąć na dużą skalę produkcję telewizorów kolorowych. Zostanie podjęta produkcja samochodów osobowych, zwłaszcza małolitrażowych. Nastąpi też dalszy rozwój produkcji poważnie zmodernizowanego w ostatnich latach przemysłu lekkiego.

Rozwój przemysłu i całej gospodarki narodowej wymaga rozbudowy i modernizacji transportu. Jest to tym ważniejsze, że mamy w tej dziedzinie wieloletnie opóźnienia. Zamierzamy przede wszystkim kontynuować rozbudowę i modernizację kolei.

Zwiększone zadania stawiamy przed transportem samochodowym. Kontynuować będziemy budowę dróg szybkiego ruchu, modernizować podstawowe trasy przelotowe.

Rozwijając będziemy polską flotę handlową, unowocześniać porty morskie, zwiększać rolę żeglugi śródlądowej, kontynuować rozbudowę i modernizację transportu lotniczego, unowocześniać telekomunikację.

Nakłady inwestycyjne wzrosną w latach 1976—1980 o 700—740 mld zł. W porównaniu z okresem 1971—1975 stanowi to wzrost o 37—40 proc.

Kontynuując budowę nowych ważnych dla gospodarki obiektów, pragniemy główny nacisk położyć na modernizację istniejących już zakładów. Zadaniem wielkiej wagi pozostaje nadal skracanie cykli inwestycyjnych.

Dla dalszego usprawnienia wykonawstwa inwestycyjnego będziemy nadal rozwijać i umacniać potencjał budowlano-montażowy, zwłaszcza w nowych województwach.

W polityce zatrudnienia dążyć będziemy do racjonalnego zagospodarowania zasobów pracy i ich prawidłowego rozmieszczenia, do lepszego wykorzystania kwalifikacji i uzdolnień pracowników.

Szczególnie troski wymaga wykorzystanie istniejących rezerw zatrudnienia w budownictwie oraz w modernizowanych i rekonstruowanych gałęziach przemysłu, gdzie wzrost produkcji powinien opierać się wyłącznie na wzroście wydajności pracy. Wymagać to będzie stałej poprawy dyscypliny, dalszego zmniejszania strat czasu powstających w wyniku nieprawidłowej organizacji, nieuzasadnionej nieobecności oraz fluktuacji.

Musimy zwiększać odpowiedzialność za należyte wykorzystanie czasu pracy ludzi, maszyn i urządzeń, za oszczędność gospodarki energią i paliwami, surowcami i materiałami, zwalczanie niegospodarności oraz wszelkie niedbalstwa. Tym założeniem podporządkować należy kryteria oceny poszczególnych pracowników i zespołów ludzkich; konsekwentnie premiować wyższą jakość pracy.

Wielką, stałą rosnącą rolę w rozwoju naszego społeczeństwa spełnia nauka. W latach 1976—1980 dynamika nakładów na rozwój nauki należałoby być do najwyższych w gospodarce narodowej. Idzie o to, aby ludzie nauki środki te efektywnie wykorzystali. Wymaga to coraz ściślejszego współdziałania nauki i gospodarki. Szczególną uwagę skierować należy na te dziedziny nauki, w których polscy naukowcy mają poważne dorobek.

Sprawa kluczowa jest dalszy rozwój współpracy gospodarczej, naukowej i technicznej ze Związkiem Radzieckim — naszym najważniejszym partnerem. Będziemy aktywnie uczestniczyć w realizacji programu socjalistycznej integracji gospodarczej w ramach RWPG i będziemy wykorzystywać również możliwości rozszerzania wymiany handlowej, kooperacji przemysłowej i współpracy naukowo-technicznej z krajami kapitalistycznymi. Pragniemy również rozszerzać handel i inne formy współdziałania z krajami rozwijającymi się.

Jedną z najważniejszych dźwigni podnoszenia efektywności gospodarowania należy uczynić dalsze doskonalenie systemu funkcjonowania gospodarki. Mamy w tej dziedzinie poważne doświadczenia. Nowe rozwiązania finansowo-ekonomiczne sprawdziły się w praktyce jednostek inicjujących. Zamierzamy je upowszechniać. Będziemy umacniać strategiczną rolę planowania centralnego, dostosowywać narzędzia ekonomiczno-financeowe do jakościowych zadań rozwoju oraz do potrzeb wynikających z coraz szerszego udziału Polski w międzynarodowym podziale pracy.

Poszytywnie oceniamy dotychczasową pracę partyjno-rządowej komisji ds. unowocześnienia systemu funkcjonowania gospodarki i państwa; oczekujemy, że również w przyszłości będzie ona owocnie spełniała swą rolę.

Podstawowym założeniem naszej polityki w dziedzinie warunków życia ludzi pracy i ich rodzin w latach 1976—1980 będzie nadal wzrost płac i innych dochodów. W Wytężnych na VII Zjazd założyliśmy wzrost płac realnych o 16—18 proc. Jest to tempo wzrostu podobne do przewidzianego w uchwale VII Zjazdu. W liczbach bezwzględnych będzie to oczywiście przyrost znacznie większy od zakładanego na bieżące pięćlecie.

W polityce płacowej będziemy konsekwentnie dążyć do coraz pełniejszej realizacji w praktyce socjalistycznej zasady: lepsza praca — lepsza płaca. Wyższą jakość pracy winna stać się synonimem sprawnej organizacji, racjonalnego wykorzystania czasu pracy ludzi i maszyn, efektywnej gospodarki zasobami surowców i materiałów.

W następnym pięcioleciu — wzrost płac w sferze produkcji materialnej nastąpi głównie w drodze obniżenia kosztów wydajności pracy. Zróżnicowanie kryteriów obniżania kosztów wydajności sprzyjać powinno racjonalizacji zatrudnienia, pogłębieniu szacunków dla kwalifikacji i dobrej pracy,

sprzyjać podnoszeniu jej jakości. W sferze pozaprodukcyjnej konieczne będzie także kształtowanie systemów wynagrodzeń, aby odpowiadały one społecznej wadze wykonywanej pracy.

Przewidywany na lata 1976—80 przyrost realnych dochodów ludności wymaga dalszego zwiększenia dostaw towarów rynkowych i usług oraz postępu w kształtowaniu właściwej struktury konsumpcji.

W latach 1976—1980 dostawy artykułów spożywczych na rynek powinny wzrosnąć o 35—37 proc. Przewiduje się zwłaszcza zwiększenie ilości i asortymentu produktów zwierzęcych oraz warzyw i owoców, lepsze zaopatrzenie rybniczych i wyrobów cukierniczych oraz inne produkty ku w pieczywo i mięso. W 1980 roku powinno osiągnąć zbóżowe. Spożycie mięsa w 1980 roku powinno osiągnąć 79—81 kg na 1 mieszkańca, w porównaniu z 53 kg w roku 1970 i 70 kg w roku 1975. Spożycie ryb wzrośnie do 10 kg na 1 mieszkańca. Wzrośnie także konsumpcja białka roślinnego. Zachodzi jednocześnie konieczność lepszego kształtowania i upowszechniania wzorców racjonalnego odżywiania.

W latach 1976—1980 produkcja rolna wzrośnie o 15—16 proc. Naczelnym zadaniem rolnictwa pozostanie rozwój produkcji zwierzęcej, zwiększenie jej o 16—18 proc. Poglówie bydła w 1980 roku osiągnąć powinno 15 mln sztuk, a trzody chlewnej 23,5 mln sztuk. Rozwój hodowli wymaga zwiększenia produkcji pasz oraz szybszego wdrażania nowoczesnych technologii chowu i żywienia zwierząt, pozwalających na bardziej racjonalne wykorzystanie pasz. Konieczne jest też przyspieszenie rozwoju produkcji warzyw i owoców, roślin białkowych oraz innych upraw polowych i szklarniowych.

Wzrostowi produkcji żywności i urozmaiceniu jej asortymentu podporządkowane zostały zadania przemysłu spożywczego, który nadal będziemy rozwijać jako jeden z naszych czołowych przemysłów.

Wielkie znaczenie dla rozwoju produkcji żywności w latach 1976—1980 mieć będzie rosnąca produkcja maszyn dla rolnictwa, przemysłu spożywczego, handlu i gastronomii. W przemysle maszynowym inwestujemy w obecnym pięcioleciu dwa razy więcej niż w całym poprzednim czterdziestu. Popierać będziemy rozwój budownictwa oraz modernizację istniejących pomieszczeń inwentarskich i gospodarczych.

Polityka rolna naszej partii wypracowana we współdziałaniu z ZSL cieszy się poparciem rolników i całego społeczeństwa, zapewnia wzrost produkcji rolniczej oraz sprzyja przeobrażeniom społecznym na wsi polskiej. Będziemy tę politykę kontynuować.

W upływającym pięcioleciu wyraźnie zarysowała się tendencja umocnienia i pogłębienia socjalistycznych przemian w polskim rolnictwie. Udział PGR, spółdzielni produkcyjnych i kółek rolniczych w posiadaniu użytków rolnych zwiększył się z 16 do ponad 20 proc. Poziom uposażenia majątku produkcyjnego w rolnictwie zbliża się do 40 proc, a w sferze mechanizacji przekracza 55 proc.

Pojawiły się i stale umacniają procesy integracyjne wewnątrz gospodarki chińskiej oraz jej powiązania kooperacyjne z państwowymi przedsiębiorstwami rolnymi i spółdzielni produkcyjnymi. Należy oczekiwać, że rosnące oddziaływanie ogólnonarodowej gospodarki socjalistycznej, postęp w mechanizacji i ogólny wzrost kultury rolnej, a także zmiany demograficzne sytuacji wsi powodować będą w nadchodzącym pięcioleciu dalsze umacnianie przesłanek dla socjalistycznych przemian. Będziemy wychodzić tym tendencjom naprzeciw.

Tworzyć będziemy sprzyjające warunki dla dalszego rozwoju PGR-ów; dla rozwoju spółdzielni produkcyjnej. W latach 1976—1980 należy umacniać spółdzielnie kółek rolniczych oraz zwiększać ich oddziaływanie na wzrost produkcji rolnej.

Nasza polityka rolna stwarzać będzie sprzyjające warunki dla rozwoju gospodarstw indywidualnych, zapewniających stały wzrost produkcji rolnej, powiązanych — przez system wieloletnich umów kontraktacyjnych — z potrzebami społecznymi rozdziału środków produkcji.

Przed naczelnikami gmin, przed wszystkimi instytucjami i organizacjami obsługi rolnictwa stawiamy zadania wdrażania postępu technicznego i technologicznego w produkcji rolnej, sprawnego przebiegu kontraktacji i skupu pól rolnych, planowego, zgodnego z potrzebami społecznymi rozdziału środków produkcji.

Kluczowym zadaniem lat 1976—1980 będzie dynamiczne zwiększenie produkcji przemysłowych towarów rynkowych, poprawa ich jakości i nowoczesności. W przemysle, produkującym te artykuły, zainwestowaliśmy ogromne środki, wynoszące około 250 mld zł.

Plan na lata 1976—1980 zakłada wzrost podaży towarów przemysłowych dla ludności o około 40 proc. oraz usług o około 60 proc. Dostawy mebli wzrosną o około 84 proc., artykułów chemicznych o około 60 proc., wyrobów ze szkła i ceramiki szlachetnej o 58 proc., odzieży i obuwia oraz innych wyrobów przemysłu lekkiego — o około 42 proc.

W planie na lata 1976—1980 przewidujemy oddanie do użytku 1525 tys. mieszkań, a więc o 400 tys. więcej niż w latach 1971—1975. Przeszło jedna czwarta ogólnej liczby poprawy sytuacji mieszkaniowej w najbliższym pięcioleciu standard mieszkaniowy, zwiększy się przeciętnie ich powierzchnia, lepszy wyposażenie.

W przyszłym pięcioleciu nie zaspokoimy jednak wszystkich potrzeb mieszkaniowych. Zwracamy się do załóg budowlanych i architektów, do instytutów naukowych i wyznaczyli, by nie tylko w pełni wykonać, ale i rozszerzyć program budowy mieszkań. Zwracamy się do załóg szczyt całego przemysłu zakładów przemysłowych zwałtem celu siły i środki. Niechaj wszędzie sprawa ta stanie się pierwszoplanowym zadaniem.

Doniosłą i wysoko cenioną w społeczeństwie cechą polityki naszego państwa w upływającym pięcioleciu stanowi stabilizacja cen podstawowych artykułów żywnościowych. Trzeba jednak zdawać sobie sprawę z ogromnych trudności, związanych z tą polityką. W warunkach dynamicznego wzrostu dochodów pieniężnych ludności, popyt na niektóre towary — zwłaszcza mięso — znacznie przewyższa możliwości zaspokojenia tego popytu.

Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności będziemy w 5-leciu 1976—1980 prowadzić taką politykę cen, która zapewni maksymalnie korzystne warunki wzrostu realnych płac. Oznacza to stabilność cen większości artykułów. Głównym czynnikiem tej stabilności powinno być obniżenie kosztów produkcji w rezultacie wzrostu społecznej wydajności pracy.

W ramach elastycznej polityki nieuniknione są również zmiany cen tam, gdzie tego wymagają warunki społeczno-ekonomiczne.

Konieczność określonych podwyżek cen powodują najczęściej czynniki o nas niezależne, głównie wpływ inflacyjnych wzrostu cen na rynkach kapitalistycznych. W latach 1974—1975 odczuliśmy poważne skutki tego wzrostu. Dla współpracy gospodarczej i szerokiego rozwoju wymiany w ramach RWPG.

Konieczność pewnych podwyżek cen może również wynikać z obiektywnie uzasadnionego długookresowego wzrostu kosztów produkcji. Zjawisko to występuje zarówno w

II. Kierunki społeczno-gospodarczego rozwoju kraju w przyszłym pięcioleciu

Partia jest zdecydowana kontynuować przyjętą na VI Zjeździe politykę społeczno-gospodarczą i rozwoju kraju. Wyróżniać to będzie przede wszystkim w utrzymaniu współzależności między rozwojem społecznym i gospodarczym. Mamy warunki, aby w przyszłym pięcioleciu uzyskać zwiększenie dochodu narodowego o 40—42 proc. Zakładamy, że wartość produkcji przemysłowej w 1980 r. będzie o około 48—50 proc. wyższa niż w 1975 r., a jej udział w tworzeniu dochodu narodowego wyniesie 62 proc.

W nowym pięcioleciu szczególne znaczenie mają dwie sprawy. Po pierwsze — musimy poważnie zwiększyć produkcję towarów rynkowych i usług, aby zapewnić realność dotychczasowej i dalszego wzrostu dochodów pieniężnych ludności. Po drugie — konieczny jest dalszy szybki rozwój produkcji proeksportowej, umożliwiający kontynuację aktywnej polityki w handlu zagranicznym.

Realizacji tych zadań sprzyjać będzie dynamiczny wzrost produkcji decydującej o postępie technicznym i technolo-

Clag dalszy ze str. 2

w Kiełcach: Irena Sroczyńska – sekretarz Centralnego Rady Wojewódzkiej; Zdzisław Zjawodach – kierownik Związku Stalek – przewodnicząca Rady Wojewódzkiej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej w Radomiu; Tadeusz Stasiak – I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Sieradzu; Zygmunt Stepien – kierownik Wydziału Kadry Komitetu Centralnego; Elżbieta Stolarska – naczelnik gminy Lanckorońska woj. bielskiej; Maciej Szczepański – przewodniczący Komitetu ds. Radia i Telewizji; Jerzy Szumada – kierownik naukowy Akademii Medycznej w Warszawie; Edward Szymański – I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego we Wrocławiu; Marian Siliwiński – minister Zdrowia i Opieki Społecznej; Henryk Świdwiski – I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Chelmie; Franciszek Tekliński – I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Płocku; Włodzisław Trzebiatowski – kierownik Polskiej Akademii Nauk; Edward Urban – kierownik w Wydziale Sztuki i Komunikacyjnego w Mięciu woj. rzeszowskiej; Kazimierz Urbanik – rektor Uniwersytetu Wrocławskiego im. B. Bierutia; Jerzy Waszczuk – kierownik kancelarii Sekre-

Teresa Białosiak – przysiadka rolnicza spółdzielni produkcyjnej w Zeleniu; woj. skierniewickie; **Zdzisław Biernacki** – komendant wojewódzki MO we Wrocławiu; **Jadwiga Błaszczak** – rolniczka, członek rolniczej spółdzielni produkcyjnej Kokożyn, woj. łęczyński; **Henryk Brożowski** – nauczycielka w Złoczynie, woj. łódzkiego; **Włodzisław Bzducha** – 2 w Nowym Dworze Gdańskim woj. elbląskie; **Michał Chudy** – kierownca – operator w Zarządzie Budownictwa Leśnego w Ustrzykach Dolnych woj. krosnieńskie; **Stanisław Dąbrowski** – ślusarz w Fabryce Samochodów Specjalnych „Polmo-SML” w Kleckach; **Zygmunt Demicki** – sekretarz Komitetu Miejskiego w Toruniu; **Henryk Dudek** – ślusarz elektrowni Pátówn woj. konińskie; **Stefan Fluk** – robotnik PKP w Siedlcach; **Stefan Florczyk** – górnik – operator w Zakładach Górniczych „Lubin” woj. legnickie; **Krzyszyna Friańiak** – rolniczka z Poznanskich Zakładów „Przemysłu Odzieżowego” w Poznaniu; **Stanisław OOP**; **Stanisław Gajda** – I sekretarz Komitetu Dzielnicyowego Praga-Północ w Warszawie; **Leonard Giero** – maszynista węzła PKP w Częstochowie; **Bronisław Glapa** – górnik kopalni soli w Wapnie woj. piskie; **Franciszek Gorlo** – kierownik gminnej służby rolnej w Goldapi woj. suwalskie; **Ryszard Gorycki** – Państwowego O. Zakładów Maszynowego w Opatowie; **Włodzisław Grochowski** – działacz woj. radomskie; **Henryk Grabowski** – kierownik Państwowego Gospodarstwa Rybackiego w Peliknie woj. olsztyńskie; **Danila Grochow-**

ska – brakarz w Pomorskich Zakładach Przemysłu Włoszkiego „Kobet” w Słobieszynie; **Włodzisław Grudziński** – minister d/s Kombatanów; **Józef Gruska** – sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w O. polu; **Maria Górnjak** – dyrektor gminnej szkoły zbiorczej w Bodaczewie woj. zamorskie; **Kazimierz Janiak** – wojewoda plocki; **Karol Janik** – działacz społeczny; **Elżbieta Jask** – kierownik Zambrowskich Zakładów Przemysłu Bawełnianego woj. łomżyńskie; **Bogusław Jechna** – robotnica w Wyszkowskiej Fabryce Mebli woj. ostrołęckie; **Jerzy Kaliszewski** – robotnik cukrowni „Ciechanów”, woj. ciechanowski; **Ryszard Kiełb** – I sekretarz Komitetu Miejskiego w Łancucie woj. rzeszowski; **Irena Kosińska** – robotnica w Zakładach Przemysłu Dziarskiego „Koral” w Myśliborzu woj. gorzowski; **Stanisław Kowalski** – I sekretarz Komitetu Miejskiego w Żywcu woj. bielskie; **Stefan Kozłowski** – robotnik w Hucie im. M. Buczka w Sosnowcu woj. katowickie; **Szczepan Kozyra** – zbrojarz w Słupskim Przedsiębiorstwie Budownictwa; **Franciszek Kozioł** – strzał mechaniczny w Nadleśnictwie Drawsko Pomorskie woj. koszalińskie; **Bożena Krystofiec** – naczelnik gminy Michałowo woj. białostockie; **Bogdan Marcinia** – rolnik ze wsi Opolewo woj. sieradzkie; **Henryk Masłowski** – operator kopalni w Kopalni Węgla Brunatnego „Turów” woj. jeleńskie; **Wojciech Michałowicz** – dzwigiowy – zarządcy Górnictwa woj. łódzkiego

sha — brakarz w Pomorskich Zakładach Przemysłu Szkolnego „Kobra” w Gdyszkach; **Mieczysław Grudziński** — minister d. s. Kombatanów; **Józef Gruzka** — sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Opolu; **Maria Górnicka** — dyrektor gminnej szkoły zbiorczej w Bodaczewie woj. zamorskiej; **Kazimierz Janiak** — wojewoda plocki; **Karol Janik** — działacz społeczny; **Elżbieta Jaski** — specjalistka z Zabarnowskich Zakładów Przemysłu Bawełnianego woj. łomżyńskiego; **Bogusław Jechna** — robotnica w Wyszkowskiej Fabryce Mebli woj. ostrołęckiej; **Jerzy Kaleski** — robotnik cukrowni „Ciechanów” woj. ciechanowskiej; **Ryszard Kielb** — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Łańcucie woj. rzeszowskiej; **Irena Kłosa** — robotnica w Zakładach Przemysłu Szewskiego „Koral” w Myśliborzu woj. gorzowskiej; **Stanisław Kowalski** — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Żywcu woj. bielskiej; **Stefan Kozłowski** — robotnik w Hucie im. M. Buczka w Sosnowcu woj. katowickiej; **Szczepan Kozyra** — zbrojarz w Stupskim Przedsiębiorstwie Budowlanym; **Franciszek Kozioł** — maszynista na poczcie w Nadlesnictwie Drawski; **Pomorskie woj. kosszalińskie**; **Bożena Krysiotycz** — naczelnik gminy Michałowo woj. białostockiej; **Bogdan Marciniak** — rolnik ze wsi Opolewo woj. sieradzkiej; **Henryk Masłowski** — operator koparki w Kopalni Węgla Brunatnego „Turów” woj. jeleńskich; **Wojciech Michałowicz** — kierownik zarządu portu Gdynia.

Edward Bahuch; — przewodniczący, Józef Ięchlański; Józef Pinkowski; Andrzej Werblau; Władysław Adamczyk — przewodniczący, Różniński; podział: Produkcji w Modelu, woj. płockie; Eugeniusz Białe — formierz stawa w „Zamechu” w Elblągu; Zdzisław Borkowski — sekretarz Komitetu Gminnego w Sokółce; Podlaskim, woj. siedleckie; Janusz Brych — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Szczecinie; Józef Cichowias — I sekretarz Komitetu Dzielnicowego Poznań — Grunwald; Lech Ciupa — sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Koninie; Ewa Chora — kraczwini Zakładów przemysłu Odzieżowego „Wisła” w Krakowie; Tadeusz Kaban — generał, szef Zarządu Politycznego Pomorskiego Okręgu Wojskowego; Andrzej Drózd — I sekretarz Komitetu Zakładowego; Bryki Obuwa w Skarszynie; Kamiennie, woj. kieleckie; Andrzej Dutkowski — kontradmirał, szef Zarządu Politycznego M. Marki Wojennych; Gabriela Fuferek — rolniczka ze wsi Stare, woj. pilskie; Tadeusz Gasiorok — szarż w kopalni siarki „Mamry”, woj. tarnobrzeskie; Stanisław Gębała — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Tarnowie; Edward Gwarka — robotnik odwiegni domskich; Władysław Juszwicz — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Białymostku; Władysław Kande — sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Krośnie; Edward Karelus — kierownik wydziału w Komitecie Centralnym, I sekretarz Komitetu Zakładowego w KC; Władysław Kata — sekretarz Komitetu Warszawskiego; Józef Koehanski — ślusarz Raciborskiej Fabryki Kotłowi „Rafako” w Raciborzu, woj. katowickie; Józef Kornela — operator w Piotrkowskim Przedsiębiorstwie Budowlanym; Leon Korba — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Rzeszowie; Oczyszczalni Kotarska — naczelnik gminy Przystajni, woj. częstochowskie; Stanisław Kulesza — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Lesznie; Arkadiusz Laszewicz — przewodniczący Centralnej Komisji Rewizyjnej; Adam Łopata — kierownik zespołu w Instytucie Podstawowych Problemów Marksizmu-Leninizmu przy KC PZPR; Stanisław Malinowski — rolnik, sołtys wsi Czarny Dunajec, woj. nowosądeckie; Stanisław Mantyka — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Lublinie; Henryk Marian — z-ca przewodniczącego Centralnej Komisji Kontroli Partijnej; Henryk Masłowski — sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Gdańsku; Józef Matsnik — dyrektor kombinatu PGR Syciewicz, woj. śląskie; Stefan Misiaszek — przewodniczący Centralnej Komisji Kontroli Partijnej; Herman Mleczko — I sekretarz Komitetu Zakładowego kopalni „Halemba” w Rudzie Śląskiej, woj. katowickie; Zdzisław Minkina — I sekretarz Komitetu Dzielnicowego Wrocław-Fabryczna; Zygmunt Najdowski — I se-

ward Karelus — kierownik wydziału w Komitecie Centralnym, I sekretarz Komitetu Zakładowego w KC; Władysław Kala — sekretarz Komitetu Warszawskiego; Józef Koński — ślusarz Raciborskiej Fabryki Kotłowej „Rafako” w Raciborzu, woj. katowickie; Józef Kornela — operator w Piłkowskim Przedsiębiorstwie Budowlanym; Leon Kotaba — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Rzeszowie; Czesława Kotarska — nauczelnica gminy Przystajń, woj. częstochowski; Stanisław Kulesza — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Lesznie; Arkadiusz Łaszewicz — przewodniczący Centralnej Komisji Rewizyjnej; Adam Łopata — kierownik zespołu w Instytucie Podstawowych Problemów Marksizmu-Leninizmu przy KC PZPR; Stanisław Malinowski — rolnik, sołtys wsi Czarny Dunajec, woj. nowogrodzkie; Stanisław Mantyka — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Lublinie; Henryk Marian — z-ca przewodniczącego Centralnej Komisji Kontroli Partijnej; Henryk Masłowski — sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Gdańsku; Józef Matusik — dyrektor kombinatu PGR Świecice, woj. łupski; Stefan Misiażek — przewodniczący Centralnej Komisji Kontroli Partijnej; Herman Mleczko — I sekretarz Komitetu Zakładowego kopalni „Halemba” w Rudzie Śląskiej, woj. katowickie; Zdzisław Minkina — sekretarz Komitetu Dzielnicy Wrocław-Fabryczna; Zygmunt Najdowski — I se-

liariatu Komitetu Centralnego; **Halina Widarska** — robotnica w Fabryce Kosmetyków „Polska” w Lechcu w Poznaniu; **Janusz Wilhelm** — zastępca przewodniczącego Komitetu d/s Radia i Telewizji; **Maciej Wirowski** — minister Przemysłu Chemicznego; **Irena Wiśniewska** — robotnica Zakładów Odzieżowych „Bielpo” w Grawejewie woj. łomżyńskiego; **Jerzy Wojtecki** — kierownik Wydziału Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej Komitetu Centralnego; **Edmund Wójcik** — radiofilar Polskiej Żeglugi Morskiej „Szczęśliwe”; **Stanisław Wróński** — naczelny redaktor „Nowych Drog”, prezes ZG ŻOB i ŻZW; **Zenon Wróblewski** — kierownik Biura Spraw Sejmowych Komitetu Centralnego; **Tadeusz Wrzeszczyński** — wiceprezes Rady Ministrów, przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów; **Janina Zaleska** — parowiczka tchankin z Zakładów Przemysłu Bawełnianego im. J. Marchlewskiego w Łodzi; **Zbigniew Załuski** — literat; **Jan Zdrojewski** — aktor Teatru Nowego w Łodzi; **Zbigniew Zieliński** — kierownik Wydziału Ekonomicznego Komitetu Centralnego.

Podczas przerwy w obra-
dach, w rękach delegatów i
gości znalazła się atrakcyjnie
wydana, w lakierowanej ob-
wolutcie, broszurka pt. „War-
szawski Dworzec Centralny”.
Broszurę wydrukowano w Krako-
wie — w biskupiczym nie-
mieście. Wśród kilkudziesięciu
kolorowych i czarno-białych
fotografii, ilustrujących kolej-
ne etapy budowy tego obiektu,
znajdują się najnowsze ujęcia:
z dnia przekazania dworca do
użytku.

PPR i PZPR w Lublinie, Łodzi, Białymstoku, przewodniczącego warszawskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej, Budowniczy Polski Ludowej.

„Największym moim marzeniem jest, aby wszyscy Polacy traktowali sprawy społeczne jak swoje osobiste” powiedział reporterowi PAP — „w tym kierunku zmierza nasze życie społeczne, czego dowodem 3,5 mln osób, które w czynie spo-

Z godziny na godzinę zmienia się ekspozycja w kuluarach Sali Kongresowej pn. „Kronika Zjazdu”. Uzupełniają ją i wzbogacają nowe migawki z sali obrad, ze spotkań i rozmów delegatów. Duże zainteresowanie wzbudza fotograficzna kronika powitania w Warszawie gości i delegacji krajozwuch.

Delegaci woj. poznańskiego przyjechali na Zjazd pociągiem prowadzonym przez pierwszą polską lokomotywę spalną — o mocy 3 tys. KM, wykonaną przed terminem w czynnie zjazdowym przez założone zakładów przemysłu metalowego „H. Cegielski” w Poznaniu. Uczyniliśmy wszystko — powiedział delegat „Cegielski” na VII Zjazd, I sekretarz KB PZPR, Zenon Jaszkowiak — aby jak najwcześniej i najlepiej wykonać to zadanie; od przyspieszenia produkcji tych lokomotyw zależy usprawnienie naszego transportu kolejowego. Cieszymy się, że lokomotywa ta zadała pomyślnie praktyczny egzamin, podobnie jak nasz nowy silnik okrętowy — gigant o mocy 29000 KM, który może być wykorzystywany do napędu statków o nośności 15000 DWT.

Hasła „rozwój” i „postęp” posiadają ładunek dodatni w podobnym znaczeniu, w jakim hasło „regres” posiada ładunek ujemny. Kryjące się za tymi hasłami zjawiska społeczne zająć mogą wyłącznie w wyniku jakiejś zmiany. Jak twierdzi J. S. Morgan, w minionym dwudziestoleciu wprowadziliśmy więcej i o większym znaczeniu zmian, niż poprzednie pokolenia w ciągu ostatnich lat dwustu. Aby lepiej uzmysliwić sobie to szalone przyspieszenie, autor wybiera dziesięć najważniejszych dla rozwoju ludzkiej cywilizacji osiągnięć i przedstawia je jak gdyby w „skali 1:1000”. Słowem — okres 50 tysięcy lat ściska do lat 50. Oto droga, jaką przebył w tym okresie Człowiek:

zbudowania w ciągu najbliższych kilkunastu lat drugie bogatsze, piękniejsze i sprawiedliwsze Polskę Ludową, to znaczy — zbudowania w naszym kraju rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego. „Będzie to społeczeństwo w pełni socjalistycznych stosunków produkcji w mieście i na wsi, społeczeństwo żyjące dostatnio i kulturalnie, korzystające ze wszystkich walorów kultury i nauki, z dysponującą nowoczesną nauką, produdującą technikę, wytwarzająca, a także bogatszymi środkami i sposobami zaspokajania swych potrzeb. Będzie to społeczeństwo w pełni świadomej pracy, wysokiej organizacji i świadomej dyscypliny, pełnego rozwoju twórczych możliwości każdej jednostki!”

Aby osiągnąć te doniosłe cele, trzeba będzie wprowadzić do naszego życia i pracy bardzo wiele zmian o znaczeniu często cięższe gatunkowo. Czy jednak nasz społeczeństwo jest dostatecznie do przyjęcia tych zmian przystosowane? Czy nasza młodzież i my, społeczeństwo dorosłe jesteśmy dostatecznie otwarci na zmianę? Otóż, prawdopodobnie bez ryzyka popamiętania zbyt dużego bledu, można twierdzić, że wiele zmian zachodzących w życiu jednostek, grup i organizacji ludzkich wciąż jeszcze zaczyna się bez ich świadomości i aktywnego udziału. Dzieje się tak przede wszystkim tam, gdzie państwo, rodzina, ani szkoła nie rozwijają w dostatecznym stopniu wyobraźni młodego pokolenia, nie uczą planowaniu własnego rozwoju, wyboru celów życiowych i aktywnych sposobów ich osiągania. Stąd też ludzie, którzy nie bryka często kierowana na zaspokajanie jedynie potrzeb dnia dzisiejszego, a każda gwałtowniejsza i głębsza zmiana przyznawana jest jak klęska dziejowa, zagrażająca poczuciu bezpieczeństwa, naruszająca status społeczny, powiązania i układy interpersonalne, standard życiowy itp.

czesnej rodzinie polskiej, szkoła wychowania w przeciętnej wspól-
tecznej jest nieustannie niemal bazową organizacją społeczno-pol-
stawia oceny naszych osiągnięć jest najczulszą przesłonięciem. Pod-
stawy naszego zstępu stanem sprzecz 100-50-30 lat, porównywani
owoców, przynajmniej w tym, co jest, co jest, co jest, co jest, co jest,
czesna, tętniąca życiem Warszawy, zwiastująca wtedy, kiedy wy-
leżącym w gruzach, umarłym miastom powołujemy na przykład
to być również powodem do lekceważenia miast powołujemy. Leżać moż-
nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie,
wielkiego społeczeństwa zmian oczekujących nas na drodze do roz-
Powszechnie zaszczepienie, pytanie, czyżbyżne opóźnienie rozwoju
naszego społeczeństwa w stosunku do innych społeczeństw? Rozwoj-
nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie,
system wychowania, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie,
suać się naprzód — ku przyszłości, mając serce i głowę
ciągle zwrócone wstecz: ku przeszłości, mając serce i głowę
Taka ustawiczna, także nie wolnej od goryczy, goryczy, goryczy,
mogła nie mieć wielkiego znaczenia, goryczy, goryczy, goryczy,
wielki w wieku XVIII, kiedy z pokolenia na pokolenie, goryczy,
to się te same stawy i warunki życia, a ewentualnie dziedziczy-
nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie,
Jednak w dzisiejszych czasach, boska lub zrodzenie, nie, nie, nie,
stepu i musza być świadome przekształcenia, nie, nie, nie, nie, nie,

Wychodzący w życie zreformowany system oświatowy -wychowawcy zapowiadają, że "kształcenie dla przyszłości" -wielę możemy mieć nadzieję, że każdy następny rocznik opuszczający szkoły za lat kilka będzie bardziej od swych poprzedników otwarty na zmiany. W odniesieniu do ludzi dorosłych ogromną rolę mają do spełnienia środki mądrego przekazu oraz kadra kierownicza. Te pierwsze, doterające do każdego obywatela w kraju mają ogromne szanse kształtowania pożądaných postaw, nowych wzorów zachowań, systemów wartości i norm społecznych, natomiast ci drudzy nie zawsze pamiętają o tym, że są przez nich nasładowani. Co więcej, jak wynika z badań, istnieje ścisła zależność między stylem kierowania a intensywnością i otwartością na zmianę podwładnych. Pisze o tym m.in. S. Pietrasński w swej książce "Tworząc kierownictwo", którą można polecić wszystkim wychowawcom.

sam BBWR), związków zawodowych, ruchu spółdzielczego i podziemia rodzimego, mniejszości żydowskiej. Na tym le polejowanie się księża Józefa Kowalczyka cieszą, że radość to tym większa, że mamy do czynienia z solidną robotą warsztatową i szerokim kwestionariuszem problemów badawczych.

Rozdział I autor poświęcił warunkom działalności KPP w o-
strzeżeniu (miejscowości) (gminy);
tomizński, ostrowski, ostródzki,
szczuczynski, wysokoźmowski, die-
do 1931 roku i kolonijni.

W rozdziale II autor opisał, że
Kowalczyk zajmował się strukturą
od składu KPP, działalnością
szczuczyno-poczępczej partii,
kampaniami wyborczymi i
uczestnictwem w walce wybor-
czej, represjami jakie spadały na
osoby i majątki poszukiwanych i
skiego. Tu w pełni uwidocznić
się staranność warsztatu nauko-
wego i wszelkie poszukiwania au-
tora (m.in. w sprawie "Wojna-
wach"), trud zbierania relacji i
nade wszystko umiejętność oceny
historii politycznej i społecznej.
teraliów KPP z dokumentami
proklamacji państwowej. Treść
nie pamięć o dodatkowych
ustrudnieniach w warunkach
konspiracyjnych warunków pra-

[illegible][illegible]

Otrzymałmy książkę – dokument i opracowanie zarazem – o działalności KPP w okręgu łomżyńskim. Autor zawarł w niej – pośrednio – genezę PPR i PZPR na terenie obecnego województwa łomżyńskiego i części ostrołęckiego. Cenna to pozycja dla badacza, nauczyciela, współczesnego działacza polityczno-społecznego.

Cukrownia w Łapach.

Dzieje nżyńskich munistów

O rozwoju poszczególnych placówek akademickich świadczy wzrost liczby studentów i pracowników, ilość wydanych dyplomów, stan bazy materialnej oraz — między innymi — „aktywność” w zakresie publikacji. W mijającym roku kalendarzowym ukazało się kilka książek i licznych artykułów autorstwa pracowników Filii Uniwersytetu Warszawskiego w Białymstoku. Ostatni nabytek w tym względzie stanowi ponad 300-stronicowa monografia „KOMUNISTYCZNA KARTA POLSKI W OKRĘGU ŁÓŻYŃSKIM 1919—1938”, pióra dr JÓZEFA KOWALCZYKA, kierownika Zakładu Nauk Politycznych Filii UW. Książkę tę firmuje Ośrodek Badań Naukowych w Białymstoku, a w roli wydawcy wystąpiło Państwowe Wydawnictwo Nauko-

Zbytecznym jest dowodzić celowość całego przedsięwzięcia. J. Kowalczyk zaczął kłóć dopiero wypełnianie ogromnej luki w piśmiennictwie traktującym o partiach politycznych ziem północno-wschodnich Polski w okresie dwudziestolecia międzywojennego. Wprawdzie podjęto takowe próby przed latami, przed pięćdziesiątą i sześćdziesiątą, ale osiągnięte wówczas wyniki nie zadowalały historyków, popularnych pisarzy, a także miłośników dzieł historycznych. Względnie najlepiej wygląda dokumentacja historyczna białoruskiego ruchu rewolucyjnego, jest już zofia z dnia do druku praca Zofii Kowalczyk o stronnictwach żyjących na Białostocczyźnie, ale nadal czekać będzie na opracowanie działalności socjalistów, ugrupowań pravicowych (endecja).

sam BBWR), zwiałokos zawo-
dowych, ruchu spółdzielcze-
go i młodzieżowej, mniej-
szości żydowskiej. Na tym
le pojawienie się książki
Józefa Kowalczyka cieszy
radość to tym większa, że
mamy do czynienia z soli-
dą robotą warsztatową i
szerokim kwestionariuszem
problemów badawczych.

Rozdział I autor poświęcił wa-
runkom działalności KPR w o-
kręgu łomżyńskim (powiaty
łomżyński, ostrowski, ostrołęcki,
szczuczynski, wysokożomowiecki,

do 1931 roku i kolenski).
W rozdziałach następnych dr. Krawiec przedstawia historię KPP, działalność polityczno-społeczną partii, kampaniami propagandowymi, działalnością w środowiskach robotniczych, represjami jakiegoś wyborczego komunisty z okręgu łomżyńskiego. Tu w pełni uwidacznia się jego niechęć do KPP, a także jego, wysiłek poszukiwania naukowego sposobu na wywołanie krytycznej przez zestrzelanie ceny terałów KPP z dokumentami powrońceni państwa. Trzeba pamiętać, że w tym czasie Krawiec był w Warszawie, a nie w Łomży, gdzie trudnił się wywiadem i konspiracyjnymi warunkami pracy.

[illegible][illegible]

Otrzymałmy książkę – dokument i opracowanie zarazem – o działalności KPP w okręgu łomżyńskim. Autor zawarł w niej – pośrednio – genezę PPR i PZPR na terenie obecnego województwa łomżyńskiego i części ostrołęckiego. Cenna to pozycja dla badacza, nauczyciela, współczesnego działacza polityczno-społecznego.

A. DOBRONSKI

Przyspieszyć rozwój racjonalizacji

Na świąteczne stoły

większe sklepy i zakłady gastronomiczne i tego napoju nie wystarczy wszystkim smakoszom.

Obok śledzi i karpia, znajdują się w sklepach sardynki, polone i korzenne, leszcze, płocie, itd.

Aby zmniejszyć kolejkę w sklepach w okresie przedświątecznym w Białymostku miastach w województwie łódzkim zorganizowanie się 190 właścicieli kiermaszy, w tym: 12 wyrobów garnatleńskich, 7 ciastek, 8 sprzedaży drożdży, specjalny kiermasz warzyw i owoców oraz 18 upominikowych. Po raz pierwszy w tym roku wprowadzona zostanie poprzez sklepy przy większych zakładach pracy sprzedaż pieczywa i ryb.

Panie, które zechcą użyć sobie w przyrządzaniu posiłków na świętencze stoly, będą mogły skorzystać z usług kuchoni są 13 punktów udługowego pieczenia drobiu i kasząt oraz 15 punktów sprzedaży towarów na zamówie-

Spełnione życzenia

Dziękuję sprawiedliwie dla
 najstarszych i najmłodszych,
 a kilka dni oddany zostanie
 miniżłobek. Prace są już na
 konczeniu. Żłobek dla 20
 maluchów zajmie dolną część
 kondygnacji w budynku spół-
 znielni mieszkaniowej. Adap-
 tuję brygadę remontowa szpi-
 tała. Prace idą sprawnie. Mi-
 niżłobek — to tylko na dziś,
 do przyszłego roku rusza bu-
 dowa żłobka pełnoprofilowe-
 go. Rodzice dopytują się o
 miejsca. Chętnych do powie-
 szania dzieci fachowej opie-
 ki jest coraz więcej. Ich życze-
 nia będą spełnione.

Wieczory w „Leśniku”

**Święta w „Polonezie”
a ferie
- w ośrodku
„Leśnym”**

ajędek filmowej

W wasilkowskim żłobku

Jak już informowaliśmy, na kilka dni przed rozpoczęciem obrad VII Zjazdu partii, został oddany do użytku Złobek Zakładów Przemysłu Wełnianego im. Emilii Plater w Wasilkowie. Koszt budowy obiektu wyniósł 9 mln zł. Warto podkreślić pracę stolarzy ZPW, którzy w szybkim tempie przygotowali mebleki dla złobka. Do nowej placówki uczęszcza już 80 dzieci pracowników ZPW.

Złobek sprawia bardzo przyjemne wrażenie. Wszystkie grupy, od maluszków, do średniaków, mają swoje sale zabaw. Pieknie prezentują się miniaturowe spiżarnie. Wszędzie pełno kolorowych zabawek. W widnych, słonecznych salach nie cichnie dziecielec gwar. Kierowniczką złobka jest Jadwiga Topolewicz.

Na naszych zdjęciach — migawki ze złobka w Wasilkowie.

NA ZDJĘCIU: wychowawczyni Celina Misiejuk prowadzi zajęcia ze starszakiemi.

Fot. K. Swiderski

Zmiana przystanków autobusowych przy ulicy Lipowej

W naszej "Gazecie" z dn. 3.XI.1978 r. zamieściłyśmy list Czytelnika o niewłaściwym rozmieszczeniu znaków przy ul. Lipowej dla autobusów jarych w kierunku Dworca. W piśmie dyrekcji PKP czytamy, iż sugestie zawarte w wydrukowanym liście były przedmiotem analizy przy współzainteresowanych wydziałach Urzędu Miejskiego: Komunikacji oraz Gospodarki Komunalnej i Mieszkalniowej.

Abi uprzątnąć dojazd na dworzec ze śródmieścia, a przy tym rozładować zatłoczone autobusy linii 3° i 7° postanowiono wprowadzić na ul. Lipowej zmianę organizacji ruchu. Władze miasta, autobusowa linia 3° i 7° Szkołmowa. Została na zmianę przezeń na ul. Lipowej, aby uprzedzić jej ulicy.

Jeśli zostanie usprawiedliwienie postanowienia

A black and white photograph of a woman in a nurse's uniform smiling down at a baby. The baby is sitting up, looking at the camera, and has a pacifier in its mouth. The woman is holding the baby's hand.

NA ZDJĘCIU: kąpiel i mycie, to jedno z obowiązkowych zajęć w żłobku. Pod opieką Haliny Lićwinko szybko Wojtuś przyzwyczaił się do prysznica.

Z myślą o przyszłym sezonie turystycznym

- Wiejska gastronomia wizytówką
- Więcej potraw z ryb, mrożonek, drobiu i warzyw

W tegorocznym sezonie letnim w woj. suwalskim przebywało ponad 3 mln turystów i wczasowiczów. W roku przyszłym będzie ich z pewnością więcej.

„Wizytówkę” województwa stanowią niewątpliwie zakłady gastronomiczne położone przy turystycznych szlakach. W trosce, aby goście wywyzili z Suwalszczyzny jak najlepsze wrażenia, dział gastronomii WZGS w Suwałkach, urządził kurso-konferencję kierowników wszystkich zakładów gastronomicznych. Wiceprezes WZGS — **Henryk Kucmin** wręczył kierownikom produjących placówek gastronomicznych dyplomy uznania. W drugim dniu obrad urządzona została degustacja wyrobów kulinarnych z mrożonek, ryb, drobiu, warzyw i przetworów mlecznych. W przyszłym sezonie potrawy te będzie można konsumować w każdej placówce gastronomicznej WZGS. (W-W)

Komisje rozjemcze rozpatrują

busowych
wej

spujace zmiany: od dnia 10
"1" i "10" przystanku przy
stanek przy Metodycznym przeniesione
stanek przy Dm. Dm. skąd
autobusy linii "5" i "7" na
stanek "2" i "10" przy tej sa-
ta rzeczywiście przyczyni się do
munkacji w tym rejonie miasta.
sądzie w życie na stałe.

(Ag)

I. BIERNACKA

Młodzi spółdzielcy

Spółdzielnia Uczniowska przy Szkole Podstawowej nr 1 w Zambrowie, prowadzona przez wicedyrektora szkoły Czesławę Ciborowską, jest najmłodszą w mieście. Dzięki bowiem załodwie drugiego

gorące posiłki dla pracowników

W Zakładzie Przemysłu Drzewnego w Supraslu w listopadzie w okresie zimowym wydawane są posiłki regeneracyjne. Wzorczy przysmak, jakim są cioci, osiłyki wydawane są również osobom niepełnosprawnym. Ponadto w Zakładzie Suprasli, w których są samochodami na miejsce pracy jadą od ok. 60 osób pracujących także od siedmiu lat. W Zakładzie wydawane są zupy w kuchenkach lub konserwy, które są dla pracowników. W Zakładzie rozróżnia na ogniu. Ponadto Zakładowa załoga Meblarskiej Spółdzielni ma prawo do wypoczynku i gorącego mleka. W Zakładzie (Gat)

KOMUNIKACIJA

Rejon Energetyczny Augustów przeprosza odbiorców energii elektrycznej za przerwy, jakie wystąpią w następujących miejscowościach:

- Franciszko Józefowo, Osńska Buda, - II, Polska, Giszanka, Jurzydka, Piława III, I, - Szczekobara, Nowinka, Podnówka, III, IV, Strękowice, Wąskawy, Aleny, I, Danowskie, Kopanica, Tobołów, II, I, - Moskale i, II, Lipowa Łasy, Czerwon 12.XII.75 r. w godz. 7.00-8.00.	Piława Ruskie, Pij Głowicki, Siedl Szczekobara, Now Podnówka, Szcz Aleny, Upustek, Wa Tobołów, Wąskaw Czerwony Krzyż	
W/w przewidywane są zakończenia wykonania RM		
urządzeń energetycznych.		
REJON ENERGETYCZNY HIEŁSK PODLASKI zawiadamia odcinanie linii transmisyjnych i urządzeń elektroenergetycznych, które wystąpiła dla odbiorców: Ciechanów oraz Kozarce DNIA 14.XII.75 r. w godzinach 9.00-10.00.	Kamień Pomorski	6
Wyymieniona przerwa spowodowana będzie przebudową urządzeń energetycznych.		

REJON ENERGETYCZNY ŁOMŻA przeprosza odbiorców energii elektrycznej za przerwy, które wystąpiły w mijającym tygodniu.

Przepraszamy szczególnie mieszkańców następujących miejscowości:

Rostki Grabnik, Kotów Dute i Małe, Jarnuty Boguski, Kotowo Pudzini, Taraszkowko Koło, Kozłowo Stare, Choszczewka, Guty i Kozłowo Nowe, Kozłowo Stary Rupiń, Białki, Wykowo, Gudy i Kietcze Stare, Brzozowo, Okutowo, Danowo, Filipki Wielekie i Małe, Kietcze w dniu 12.12.75 r. w godz. 7-16.

Kietcze Kopki w dniach od 15.12.75 r. godz. 7 do 18.12.75 r. w godz. 7-16.

Wyłączenia powyższe są spowodowane remontem urządzeń energetycznych. Blizszych informacji udzieli Rejon Energetyczny Łomża, tel. 34-61.

[illegible]